

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXII

П'ЯТНИЦЯ, 28 СІЧНЯ 2005 РОКУ

ЧИСЛО 4

VOL. CXII

FRIDAY, JANUARY 28, 2005

No. 4

Президент України Віктор Ющенко випускає голуба на Майдані Незалежності у Києві 23 січня 2003 р.
Фото: УНІАН

В січневому Києві - історична мить

„Помаранчева революція“ завершилася інавгурацією новообраного Президента України Віктора Ющенка

КИЇВ. – 23 січня в столиці України відбулась інавгурація новообраного Президента України Віктора Ющенка. Подаємо статтю київського кореспондента „Свободи“ Ростислава Хомяка, присвячену цій події, а на стор. 3 і 5, 18, 21 - докладну, ілюстровану розповідь про інавгурацію нового Президента України Віктора Ющенка.

Р.Л. Хомяк

КИЇВ. – Лінкольн на вашінгтонському Майдані. Точніше – пам'ятник Президентів Лінкольну на Національному Молі в американській столиці.

Ця асоціація у мене з'являлась, коли Президент України Віктор Ющенко виступав перед народом 23 січня на київському Майдані Незалежності. Там він продовжував свою офіційну інавгурацію яка почалась у Верховній Раді. Коли вже всі формальності, передбачені Конституцією, було завершено, Президент закликав усіх присутніх піти з ним на Майдан, щоб – як він це багато разів говорив під час передвиборної кампанії й „помаранчевої революції“ – подивитись людям в очі.

На Майдані він виступив біля Пам'ятника Незалежності, перед кам'яною ротондою, на якій височить колона пам'ятника. Але кожного разу, коли телеекран показував Президента Ющенка зблизька, було враження, що він стоїть у ротонді, сам один, з національним прапором і президентським штандартом по боках. І тоді приходила асоціація з вашінгтонським пам'ятником. Там – Президент Абрагам Лінкольн сидить сам один посередині кам'яної структури з колонами – а перед ним багатолюдний майдан-мол. Моторошне враження!

„Коли діждемось Вашингтона...“ – мріяв Тарас Шевченко. І Україна таки діждалась бажаного Шевченком нового і праведного закону (нехай ще не завжди виконуваного повністю). А Лінкольн зберіг цілісність країни, яка його обрала у важкий період розколу. І скажіть – чи не треба нині Україні саме Лінкольна, коли країна яка ще не так давно не знала, що таке демократичні вибори: де хтось виграв, а хтось програв, і обидві сторони це приймають, за встановленими правилами гри? Україна все ще

(Закінчення на стор. 18)

Президент США Джордж Буш склав присягу

ВАШІНГТОН. – У четвер, 20 січня, на Капітолійському пагорбі відбулася церемонія інавгурації Президента Джорджа Вокера Буша та запряження його на другий термін на посаді 43-го Президента США.

Дипломати, члени Конгресу та численна публіка зібралися в цей морозний день, щоб послухати присягу і промову Дж. Буша. Присягаючи на родинну Біблію, котру тримала його дружина Лора з дочками Дженою та Барбарою, Дж. Буш повторював за головним суддею Верховного суду США Віліямом Ренквістом, який, незважаючи на свою тяжку хворобу рака, читав слова присяги:

„Я Джордж Вокер Буш, урочисто присягаю чесно виконувати обов'язки Президента Сполучених Штатів і докласти всіх зусиль, щоб зберегти, захистити та відстоювати конституцію США. Так мені, Боже, допоможи“.

Президент Джордж Вокер Буш з дружиною
Фото: APWWP

Кілька хвилин перед складенням присяги Президента Дж. Буша віце-президент Дік Чейні був запряжений на свій другий термін головою Палати представників Денісом Гастертом.

На церемонії були присутні понад 100 тисяч осіб, серед них і колишні президенти США Джордж Буш-старший, Джимі Картер, Бил Клінтон.

Церемонія інавгурації Президента відбулася за досі небачених заходів безпеки.

У своїй 21-хвилинній інавгураційній промові Президент Джордж Буш наголосив, що лише одна сила в змозі протистояти насильству та тиранії – це сила свободи. США продовжуватимуть підтримувати демократичні сили у світі, додав Дж. Буш. Він зазначив, що Америка не намагатиметься насадити іншим свою систему урядування, а допомагатиме країнам здобувати свободу у їхній власний спосіб, щоб знайти свій голос і свій власний шлях.

Він заявив, що боротиметься з усіма формами тиранії та утиску й принесе свободу, як він сказав, „у всі куточки світу“. Президент звернув увагу на важливість його завдання поширювати свободу у світі, бо саме розширення свободи у світі дає найбільшу надію на мир. Він сказав, що Америка не залишить тих, хто живе в тиранії та безнадії, і підтримуватиме тих, хто бореться за свободу.

Крім того, Президент також звернув увагу на внутрішню політику країни та підкреслив, що настав час усучаснити деякі економічні програми країни. Головною серед них, є програма Соціального забезпечення громадян.

Після інавгурації відбувся традиційний полуденок у залі скульптур в Капітолі. Відразу після того у Вашингтоні відбулася парада з участю всіх галузей військових збройних сил США, яка також супроводжувалася акціями противників

(Закінчення на стор. 4)

Промова В. Ющенка на Майдані Незалежності

Дорогий мій український народ, гості, шановна українська громадо, шановний український Хрещатику і Майдане!

Сьогодні Україна вільна і незалежна, ми скинули з плечей тягар минулого! Більше ніхто не посміє вказувати нам, як жити і кого обирати. Я став президентом волею народу. Ми з вами його сини і доньки. Я хочу говорити сьогодні, дивлячись вам у вічі.

Велика честь звертатися до вільних людей, які тримають в руках не лише український прапор, але й долю своєї країни. Перед цим народом я хочу продовжити свою присягу. Присягаю, ми змінимо українське життя. Моя перемога – це перемога всього українського народу і кожного громадянина зокрема.

Дякую за неї Господу Богу, який дав нам віру, надію і любов. Ними ми перемогли! Молюся, щоб ми зберегли їх у своїх серцях.

Дякую українському народу за його віру, дякую всім і кожному, хто відгукнувся на мої слова „Вірю в Україну. Знаю свій обов'язок. Разом ми переможемо!“ Ви відкрили своїй країні дорогу майбутнього.

Дякую всім і кожному громадянину України, за кого б він не голосував. Моя перемога – це перемога усіх. Кожен має право обирати шлях України, кожен може обирати ті кольори, які йому близькі. Але, дорогі друзі, дорогі українці, наш спільний вибір – кольори українського прапору, він об'єднує нас усіх, хто живе на Сході, на Заході, на Півночі і на Півдні.

Дякую своїй команді, яка працювала на перемогу. Ви, мої дорогі побратими, були непохитими на дорозі, пройденій разом, вірю – ви будете невтомними у роботі, що чекає нас попереду.

Дякую своїй родині, дружині, дітям і онукам. Ви були зі мною у найважчі дні. Ви сьогодні зі мною на святі. Вірю – ви завжди будете мені надією і опорою.

Низький уклін за науку моєму батькові, Ющенкові Андрію Андрійовичу, учителю з маленького сумського села Хоружівка, в'язневі Освенціму, Бухенвальду, Дахав. Батькова правда бєла мене по життю і привела до високої честі стати на чолі моєї

(Закінчення на стор. 21)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Президент В. Ющенко привітав українців з Днем Злуки

КИЇВ. – Президент України В. Ющенко 22 січня привітав українців з Днем Злуки. „22 січня є одним з найвеличніших днів української історії. В цей день 86 років тому відбулося прийняття Акту злуки Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки. Розділений кордонами чужих держав, наш народ не тільки вистояв, а й відродився, воз'єднався в єдине ціле“ – сказано, зокрема, в тексті вітання. „Ми знаємо велику ціну і велику силу національної єдності. Це усвідомлення примножує наші сили, дає нам впевненість у майбутньому. Ми об'єдналися в сучасну українську націю, яка хоче збудувати достойне життя для кожного. Нас не розділяють ні мова, ні віра, ні історія. Ми, українці, прагнемо жити в державі, яка поважає людську гідність, працює заради достатку кожного з нас, гарантує нам усім справедливість і правосуддя. Україна стане такою державою!“ – говориться у вітанні.

Переговори між президентами України і Росії

МОСКВА. – У Кремлі 24 січня відбулися переговори між президентами України і Росії. В. Ющенко прибув до Москви у ході своєї першої закордонної візити після вступу на посаду Президента України. Президент Росії В. Путін, звертаючися до нового Президента України, наголосив, що Росія завжди запевняла, що працюватиме з будь-яким керівництвом, якого оберу український народ. Російський президент заявив, що сподівається на спадкоємність у своїх взаєминах з Україною. В. Ющенко вважає, що в ході переговорів провідникам двох країн вдалося зняти напруженість. В. Ющенко вважає головною проблемою російсько-українських взаємин питання про взаємну довіру. Він та-

кож заявив про відсутність протистояння між західною й східною частинами України і повідомив, що він має намір найближчим часом відвідати східні області України, плянує візит у Грузію в другій декаді травня цього року. В. Ющенко також повідомив, що уряд України має намір переглянути питання приватизації „Криворіжсталі“, тому що її не приватизували, а вкрали. „І так ми будемо діяти щодо кожного об'єкту, де є конфлікти з законом“, – сказав він.

В. Ющенко вирушив до Страсбургу

СТРАСБУРГ, Франція. – Президент В. Ющенко вівідвідав Страсбург, аби запевнити Раді Європи в тому, що Україна поважає права людини. Відбулися зустрічі В. Ющенка з головою ПАРЕ Рене ван дер Лінде-ном, з Генеральним секретарем Ради Європи Тері Девісом. 25 січня у Раді Європи також відбулася прес-конференція з питань міжнародного розслідування загибелі журналіста Георгія Гонгадзе. Виступаючи на прес-конференції, В. Ющенко повідомив, що близько тижня тому до суду було передано дві кримінальні справи, які мають пряме відношення до вбивства Гонгадзе. В. Ющенко разом з президентом Грузії М. Саакашвілі відкрив у Раді Європи фотовиставку, присвячену революції „троянд“ і „помаранчевій“ революції.

В. Ющенко заявив про реформу СБУ

КИЇВ. – 25 січня Президент України В. Ющенко заявив, що збирається реформувати Службу безпеки України. „Ми обмірковуємо, хто повинен представляти цю службу, яка зробила великі прорахунки в забезпеченні системної безпеки України протягом останніх років“, – сказав В. Ющенко на прес-конференції в Страсбурзі, Франція. Зараз СБУ очолює Ігор Сметшко, призначений указом Л. Кучми у вересні 2003 року.

СДПУ(о) переходить в опозицію

КИЇВ. – Колишня „провладна партія“ – Соціал-демократична партія України (об'єднана), провідником якої є колишній голова Адміністрації Президента Віктор Медведчук, переходить в опозицію до нової влади. Таке рішення було прийняте на засіданні політбюро СДПУ(о) 25 січня, під час якого розглядалася політична ситуація в Україні і завдання СДПУ(о) з підготування до парламентських виборів 2006 року. Наступний з'їзд СДПУ(о) відбудеться 12 березня.

МВФ – про економічну ситуацію в Україні

ВАШІНГТОН. – Міжнародний валютний фонд наголосив, що по завершенні виборів Україна має повернутися до чіткого виконання бюджету. У звіті, присвяченому аналізу української економіки, який був оприлюднений 24 січня, говориться, що економіка країни в певних галузях функціонує майже на повний потенціал. На думку міжна-

родних експертів, це може призвести до її своєрідного „перегріву“ і подальшої нестабільності. Тим часом впливові американські сенатори Річард Лугар та Карл Левін запропонували звільнити українську економіку від обмежень, впроваджених під час „холодної війни“ і відомих як поправка Джексона-Веніка, що „пов'язує“ торговельні взаємини США з колишніми радянськими республіками до еміграційних питань та демократичного розвитку. Як наголошують сенатори, закон про скасування цих обмежень призвів би до покращення торговельних взаємин України і США. Напередодні секретар Державного департаменту США Колін Павел, який був присутній на інавгурації Віктора Ющенка, заявив, що США хочуть зробити все можливе, аби допомогти новому Президентові здійснити очікування українського народу.

В. Ющенко відвідує Освенцім

КИЇВ. – 26 січня В. Ющенко відвідав Польщу, де 27 січня відбуваються заходи з нагоди 60-річчя визволення табору смерті в Освенцімі. В перший день візиту Президент України зустрівся з Президентом Польщі Александром Кваснєвським та прем'єр-міністром Марком Белькою. В заходах брали участь 19 президентів, і В. Ющенко мав переговори з деякими з них. Батько Віктора Ющенка був в'язнем табору „Освенцім“ та інших таборів під час Другої світової війни як військовополонений.

Справу проти Ю. Тимошенко Росія не закриває

МОСКВА. – Генеральний прокурор Росії В. Устінов заявив, що його відомство не збирається закривати справу щодо Ю. Тимошенко, яку звинувачено у підкупі посадовців російського міністерства закордонних справ у 1990-ті роки, коли вона була підприємцем. В. Путін після переговорів з В. Ющенком заявив, що усі попередні дії Москви стосовно України були відповіддю на прохання тогочасної української влади. Ю. Тимошенко віддавна наполягала, що судові переслідування проти неї та членів її сім'ї є наслідком кампанії, влаштованої Л. Кучмою та його оточенням з політичних мотивів.

Звільнення з-під арешту літака „Руслан“

КИЇВ. – 24 січня Апеляційний суд Канади ухвалив рішення про звільнення з-під арешту українського літака Ан-124 „Руслан“, що належить Науково-технічному комплексі ім. О.Антонова (АНТК). У липні 2003 року Федеральний суд Канади за позовом кіпрської компанії „TMR Energy“ до Фонду державного майна України заарештувала літак. 16 січня 2004 року Україна подала апеляцію на рішення про продаж літака „Руслан“. 17 грудня 2004 року Верховний суд провінції Ньюфаундленд і Лабрадор скасував рішення про арешт літака Ан-124-100 „Руслан“ і звільнив літак з-під арешту, але 24 грудня 2004 року Федеральний суд Канади призупинив дію рішення цього суду.

Кадрові зміни у проводі України

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко 24 січня підписав указ про призначення Юлії Тимошенко в.о. прем'єр-міністра України. В. Ющенко своїм указом ліквідував структуру Адміністрації Президента і створив Секретаріат Президента України, головою якого призначено Олександра Зінченка, котрий очолював виборчий штаб провідника „Нашої України“. Колишній заступник голови виборчого штабу В. Ющенка, народний депутат, провідник партії „Солідарність“ Петро Порошенко призначений секретарем Ради національної безпеки і оборони.

Звільнено Сергія Медведчука

КИЇВ. – Колишній Президент Л. Кучма указом від 20 січня звільнив першого заступника голови Державної податкової адміністрації Сергія Медведчука. 45-літній С. Медведчук (рідний брат колишнього голови Адміністрації Президента Віктора Медведчука) був звільнений на підставі заяви про відставку. 21 січня Л. Кучма звільнив Віктора Медведчука з посади голови Адміністрації Президента. 20 січня Л. Кучма також звільнив Віктора Зубчука від обов'язків заступника міністра внутрішніх справ. Це були останні укази Л. Кучми.

В. Янукович зустрівся з В. Путіним

МОСКВА. – 23 січня колишній кандидат у президенти України В. Янукович зустрічався з президентом Росії В. Путіним. На зустрічі у резиденції „Ново-Огарьово“ був присутній також голова адміністрації президента Росії Дмитро Медведєв. В. Янукович переконував В. Путіна підтримати на майбутніх парламентських виборах в Україні політичну силу, яка стоїть за ним. Якщо бльок В. Януковича отримає більшість місць у Верховній Раді України, у нього самого з'явиться можливість стати прем'єр-міністром України. Підтвердження цієї зустрічі з інших джерел не надходило. Керівник парламентської фракції „Регіони України“ Раїса Богатирьова заявила, що В. Янукович перебуває в короткій відпустці за межами України.

В. Путіна позбавили маєтку в Криму

ЯЛТА. – Уряд Криму 26 січня скасував постанову про передання Президентові Росії 350 гектарів землі, яка належала Ялтинському гірничо-лісовому природному заповіднику. Про це заявив Генеральний прокурор України Святослав Піскун на виїзній нараді колегії прокуратури в Криму. 18 січня українська коаліція „За дику природу“ звернулася до В. Ющенка з відкритим листом, у якому нагадала, що восени 2004 року указом Л. Кучми 350 гектарів лісу передано під будівництво мисливського будиночку президента Російської Федерації В. Путіна.

За повідомленнями інформаційних агентств

Йорданська вода очистила Львів

ЛЬВІВ. – 19 січня на святі Господнього Богоявлення відбулося Йорданське (Велике) водосвяття. Патріарх УГКЦ Любомир кардинал Гузар разом із священниками окропив освяченою водою учасників Йорданського водосвяття.

Фото: прес-служба УГКЦ

Інавгурація Президента України Віктора Ющенка

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – 23 січня, об 11:30 ранку Президент України Віктор Ющенко з дружиною Катериною прибув до Верховної Ради, де їх зустрів голова Верховної Ради Володимир Литвин. В. Ющенко з дружиною оглянули у парламенті виставку клейнодів. На руці Президента України був козацький мідний перстень, якому близько 300 років. Цей перстень В. Ющенко отримав кілька років тому як подарунок у свій день народження. На ньому – зображення підкови як символу успіху. Символом виборчої кампанії В. Ющенка була також підкова.

До Верховної Ради прибули делегації з понад 60 країн світу. У сесійній залі зібралися народні депутати. О 12-й годині Володимир Литвин відкрив урочисте засідання Верховної Ради. Голова Центральної виборчої комісії Ярослав Давидович оголосив результати виборів Президента України.

Президент України В. Ющенко склав на Конституції та Пересопницькій Євангелії присягу на вірність українському народові: „Я, Віктор Ющенко, волею народу вибраний Президентом України, усіма своїми справами зобов'язуюсь дбати про суверенітет України, виконувати свої обов'язки в інтересах співвітчизників“. Голова Конституційного суду заявив, що Віктор Ющенко став Президентом України. Голова ЦВК вручив йому посвідчення Президента України. Усі події у Верховній Раді транслювалися назовні, зокрема і на Майдані Незалежності.

О 1-й годині по полудні в Маріїнському палаці відбулась військова церемонія з нагоди інавгурації В. Ющенка, який привітав військових та пройшов до вітальної залі палацу, де провів першу зустріч з керівництвом війська. Опісля В. Ющенко виїхав на Майдан Незалежності автом, на якому було встановлено штандарт Президента України.

На Майдані Незалежності, де зібралося близько 500 тисяч осіб, В. Ющенко виступив з промовою до українського народу (*повний текст промови подано на стор. 1-21*). Поруч з Президентом України була його родина – Катерина Ющенко, п'ятеро дітей та онук Віктор, якому не виповнилося ще й місяця. Після закінчення промови Тарас Петриненко виконав пісню „Україно“.

Президент України В. Ющенко з дружиною дали прийняття у Маріїнському палаці на честь провідників закордонних держав, членів урядів, голів парламентів, послів чужоземних держав, які прибули до України з нагоди вступу на пост новообраного Президента України. На інавгурацію прибули понад 60 офіційних делегацій. На церемонії, зокрема, були присут-

ні Державний секретар США Колін Павел, Генеральний секретар НАТО Ян де Гоп Схеффер; Генеральний секретар ОБСЕ Ян Кубіш, президенти: Латвії – Вайра Віке-Фрайберга, Естонії – Арнольд Рюйтель, Румунії – Траян Бесеску, Польщі – Олександр Кваснєвський, Угорщини – Ференц Мадл, Словаччини – Іван Гашпарович, Молдови – Володимир Воронін, голова виконавчого комітету й виконавчий секретар СНД Володимир Рушайло, голова парламенту Грузії Ніно Бурджанадзе, генерал-губернатор Канади Адріан Кларксон, прем'єр-міністри і міністри закордонних справ ряду держав. Росію представляв лише голова Ради федерації Федеральних зборів Сергій Миронов.

Увечорі, в Національному палаці „Україна“ відбувся святковий концерт з нагоди інавгурації новообраного Президента України В. Ющенка. Концерт, що тривав півтори годин, провели Народна артистка України Оксана Білозір і Заслужений артист Василь Ілашук. Святковий концерт розпочався з того, що маленький хлопчик у помаранчевому шалику виконав на роялі мелодію пісні „Разом нас багато“. А закінчився „Одою радості“ Бетовена, що є гімном Європейського союзу. В цей час на екранах палацу „Україна“ демонструвалися кадри „помаранчевої революції“, а насамкінець у залі пішов „дош“ з помаранчевого конфеті. Увечорі в „Українському домі“ відбувся „інавгураційний бал“.

24 січня провідники християнських церков України в Софіївському соборі, де відбулася урочиста молитва за Україну, благословили В. Ющенка на президентство. Президент України В. Ющенко закликав провідників християнських церков України до спільної праці на благо українського народу. Президент України приїхав на Богослужіння разом з дружиною та двома молодшими доньками – Христиною та Софією. Разом з Президентом були народні депутати Юлія Тимошенко, Петро Порошенко, Віктор Пинзеник, Олег Рибачук, Олександр Зінченко, Анатолій Кінах, Борис Тарасюк, Юрій Костенко, Іван Плющ, а також посадник Києва Олександр Омельченко та голова ЦВК Ярослав Давидович.

22 січня, у телефонній розмові, Президент США Джордж Буш привітав новообраного Президента України Віктора Ющенка з перемогою. Під час розмови президенти висловили очікування ефективного співробітництва провідників двох держав. В. Ющенко привітав Дж. Буша з обранням на другий термін та з інавгурацією, що відбулася 20 січня у Вашингтоні. Дж. Буш запросив Віктора Ющенка відвідати США. Запрошення передав державний секретар США Колін Павел під час зустрічі з В. Ющенком,

Президент України В. Ющенко з президентськими клейнодами тримає президентську булаву під час присяги українському народу в залі засідань Верховної Ради України 23 січня 2005 р.

Фото УНІАН

яка відбулася вранці 23 січня. К. Павел охарактеризував перемогу В. Ющенка на виборах як успіх всього українського народу.

20 січня президент Російської Федерації В. Путін привітав Віктора Ющенка з обранням на посаду Президента України. Російський президент у листі підкреслив, що розвиток добросусідських і рівноправних взаємин з Україною є одним з найважливіших національних пріоритетів Росії, і висловив упевненість у тому, що послідовність у поглибленні стратегічного партнерства повною мірою відповідає довготривалим інтересам українського і російського народів. Окремо В. Путін відзначив важливість участі України і Росії у формуванні Єдиного економічного простору (ЄЕП) у Співдружності незалежних держав (СНД): „Ефективна спільна робота в межах цих інтеграційних об'єднань покликана відкривати нові можливості для наших громадян, для ділового, наукового, гуманітарного співробітництва“. У кінці листа президент Російської Федерації побажав новообраному Президенту України успіхів у відповідальній державній діяльності.

За матеріалами ЗМІ

Державний секретар США Колін Павел з дружиною, який представляв США, перед будинком Верховної Ради під час інавгурації В. Ющенка 23 січня 2005 р.

Фото УНІАН

Юлія Тимошенко під час церемонії інавгурації на Майдані Незалежності в Києві 23 січня 2005 р. Позаду Андрій Шкіль.

Фото УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Дж. Буш шукає додаткові гроші

ВАШІНГТОН. – Президент Джордж Буш заявив 25 січня, що Сполучені Штати потребують додатково 80 мільярдів доларів на фінансування своїх воєнних дій в Іраку та Афганістані. Така необхідність пояснюється тим, що США надіслали до Іраку набагато більше військ, ніж очікувалося раніше. Американський контингент в Іраку наразі становить 150 тисяч військ. Тим часом прем'єр-міністр тимчасового іракського уряду Іяд Алаві заявив, що досить небезпечно встановлювати дату виведення чужоземних військ з Іраку. За його словами, Ірак має спочатку посилити власні сили безпеки, аби вони були спроможні захищати людей. Напередодні в Іраку лунали думки, що яким би не був новообраний 30 січня уряд, він швидко встановить дату виведення американських військ. Американський генерал Джеймс Ловлейс сказав, що США, скоріше за все, розташують в Іраку близько 120 тисяч військ протягом майбутніх двох років.

Остаточне рішення про К. Райс ще не прийняте

ВАШІНГТОН. – Комітет закордонних справ американського Сенату переважною більшістю голосів 19 січня проголосував за призначення К. Райс на посаду секретаря Державного департаменту, але продовження дискусії про К. Райс перенесене до повного складу Сенату. Рішення комітету було оприлюднено після напружених засідань, що тривали два дні, під час яких сенатори від Демократичної партії сказали, що К. Райс ввела в оману американців з приводу причин вторгнення до Іраку. Вони також запитували, чому вона не хоче визнати, що в тій країні припустились серйозних помилок. Республіканці і демократи мали різні думки щодо кандидатури К. Райс. Призначення К. Райс новим секретарем Державного департаменту супроводжується у Вашингтоні жорсткими

ми дебатами. Деякі сенатори-демократи звинуватили К. Райс у перебільшенні – і навіть брехні – стосовно розвідувальних даних про знаходження зброї масового знищення в Іраку. Водночас республіканці вважають, що К. Райс є найбільш кваліфікованою кандидатурою на посаду секретаря Державного департаменту і має надзвичайний життєвий шлях. Вони звинуватили демократів у нав'язуванні непотрібно задовгих дебатів та в дріб'язковій політиці. Коли наша газета іде до друку, рішення у цій справі ще немає.

ООН вшановує 60-річчя звільнення Освенціму

НЮ-ЙОРК. – Генеральний Секретар ООН Кофі Анан, промовляючи під час спеціального засідання Генеральної Асамблеї ООН, присвяченого вшануванню 60-ої річниці звільнення Освенціму, застеріг проти того, щоб таке зло, як нацистські табори смерті, більше ніколи не було допущено. К. Анан сказав, що міжнародна спільнота повинна бути пильною щодо всіх ідеологій, що базуються на ненависті та ізоляції. Проте, за його словами, від часу Голокосту світові не вдалося зупинити геноцид в таких країнах, як Камбоджа, Руанда, колишня Югославія. К. Анан сказав, що сесія є важливою подією, оскільки заснування ООН було безпосередньою відповіддю на Голокост. Він сказав, що зло, яке винищило у таборах 6 мільйонів євреїв та інших народів, досі загрожувє світові. Він також вказав, що сесію треба вважати виявом відданості міжнародної спільноти справі розбудовати Організації Об'єднаних Націй, що могла б дієво реагувати на геноцид та інші порушення прав людини.

Чотирих британців з Гвантанамо передано Британії

ГВАНТАНАМО БЕЙ. – Затримані чотири британці, яких утримували протягом 3 років на американській

військовій базі в Гвантанамі, 25 січня доставлені в лондонську в'язницю. Британцям дозволити залишити базу після довгих переговорів між Лондоном і Вашингтоном. Американці казали, що затримані причетні до терористичної діяльності, зокрема підтримують „Аль-Кайду“. США і досі вважають цих людей небезпечними. Їх звільнили останніми з групи затриманих британських підданих, п'ятьох інших американці звільнили минулого року. Британських громадян доставили спеціальним летом на військову базу поблизу Лондону. Міністер внутрішніх справ Британії Чарлс Кларк каже, що тепер їхня доля вирішуватиметься згідно з антитерористичним законодавством Британії.

Конференція про систему раннього попередження

ПЕКІН, Китай. – 25 січня почалася дводенна зустріч представників південно-азійських країн, на якій обговорюється питання щодо створення системи раннього попередження про цунамі у басейні Індійського океану. Жертвами стихійного лиха 26 грудня у південно-азійському регіоні стали, за останніми припущеннями, близько 280 тисяч осіб. Створення системи раннього попередження, подібної до тієї, що існує в басейні Тихого океану, коштуватиме державам Південної Азії, на думку експертів, сотні мільйонів доларів.

Документальний фільм про Голокост в Україні

НЮ-ЙОРК. – У журналі „Варесті“ 25 січня появилася коротка вістка про те, що Стівен Спілберг і член Верховної Ради України Віктор Пінчук готують документальний фільм про Голокост в Україні, базований на зізнаннях очевидців записаних Фондацією Спілберга „Шоа“. Користуючись 3,400 записами очевидців і свідків, зібраних в 1996 - 1999 роках, фільм базуватиметься зокрема на вбивствах у Бабиному Ярі. Проєкт мав би бути завершеним впродовж 18 місяців і включатиме довідник для студентів, базований на цьому фільмі. В. Пінчук, який є засновником „Інтерпайп сайнтіфік“ і „Індастріал продакшен груп“, запропонував створення такого фільму вище згаданий фундації.

Б. Гейтс допомагає дітям бідних країн

ДАВОС, Швейцарія. – Мультимільйонер Бил Гейтс пожертвував 750 мільйонів доларів для щеплення дітей у 72 найбільш бідних країнах світу. Кошти надходять упродовж 10 років. Голова компанії „Майкрософт“ оголосив 24 січня про створення спеціального фонду за день до відкриття щорічного Світового економічного форуму в Давосі, на якому, серед інших питань, розглядатимуться проблеми охорони здоров'я у світі.

Білорусь видалила чеського дипломата

ПРАГА, Чехія. – 24 січня Чехія звинуватила Білорусь у поширенні неправдивих інформацій про працівника чеського посольства у Мін-

ську, якого білоруська влада вислала з країни. Павла Крживоголаву звинуватили у вживанні алкогольних напоїв з неповнолітніми. Пізніше у білоруських державних ЗМІ на його адресу також висували звинувачення у сексуальних контактах з підлітками. Сам дипломат свою провину спростує. Чеська влада у відповідь оголосила персоною нон грата співробітницю дипломатичного представництва Білорусі у Празі. Голова чеського МЗС Цирил Свобода заявив, що білоруський режим використовує дипломатичний контакт у пропагандистських цілях.

Іракські повстанці оголосили війну виборам

БАГДАД, Ірак. – Іракські повстанці 24 січня назвали заплановані вибори злочинним принципом демократії. Вони заявили, що оголошують їм війну. В Інтернеті розповсюджено аудіозапис йорданського військового, який назвався Абу Манус аль-Заїр. Він обіцяє жорстокі військові дії проти, як він твердить, „злочинного принципу демократії“. Йорданець описує майбутні вибори в Іраку як американський плян, що має на меті привести до влади іракських шиїтів. Повстанці також оприлюднили в Інтернеті відеозапис публічного вбивства єгипетського водія, якого застрелили. Перед смертю чоловік назвався Ібрагімом Мохамедом Ізмаїлом та закликав інших чужоземних водіїв не працювати в Іраку. Напередодні 8 китайських громадян, яких взяли в заручники іракські повстанці, було передано до рук китайських дипломатів у Багдаді. Посольство Китаю сказало, що колишні заручники в безпеці і скоро відбудуть додому. 8 чоловіків, яких взяли в заручники минулого тижня, були будівельниками, які поверталися додому, так і не знайшовши в Іраку праці.

М. Абас намагається знайти шлях до замирення

ГАЗА. – Палестинський провідник Махмуд Абас 21 січня заявив, що розгортання у смузі Газа палестинських сил безпеки, що мають наказ не допускати нападів екстремістів, призведе до згортання ізраїльських військових операцій у цьому районі. Ізраїль погрожує провести значні акції у смузі Газа, якщо палестинським властям не вдасться покласти край нападам екстремістів на ізраїльтян. Три тисячі співробітників палестинських служб безпеки та поліцейських розміщені на півночі смуги Газа. Палестинський провідник Махмуд Абас висловив сподівання, що ці кроки призведуть до згортання ізраїльських військових акцій у Газі. Ізраїльська влада назвала дії М. Абаса „обнадійливими“.

Шрі-Ланка будує 15 нових міст

КОЛОМБО, Шрі-Ланка. – 18 січня президент країни Чандріка Кумаратунга заявила, що в південних і східних районах буде побудовано 15 нових міст – на місці тих, що були зруйновані стихійним смертоносним цунамі. Ґрунтовній реконструкції підлягають 12 великих і 20 середніх міст, а також близько 30 малих міст, розташованих у береговій зоні.

За матеріалами ЗМІ**Президент США...**

(Закінчення зі стор. 1)

війни. Вони протестували проти політики Дж. Буша.

Близько півмільйона американців зібралися на засніжених вулицях Вашингтону, щоб подивитися на парад з приводу інавгурації Президента Дж. Буша. Президент оглядав парад з галерії у товаристві Першої Лейді, рідних, друзів і високопоставлених членів уряду.

Після урочистої паради Президент Дж. Буш відвідав низку урочистих заходів з приводу інавгурації, в тому числі 9 балів. На більшості балів подружжя Бушів танцювало по хвилині. На одному з тих заходів він виступав перед ентузіастичними прихильниками, подякувавши всім тим, хто його підтримує. „Ми надзвичайно добре забавляємось – це такий фантастичний момент для нашої країни, коли ми святкуємо демократію. Сьогодні, коли ми вшановуємо демократію у себе вдома, ми хочемо, аби інші та-

кож вшановували демократію у цілому світі. Свобода значить, що світ буде більш мирним місцем для життя“, – сказав Президент Дж. Буш.

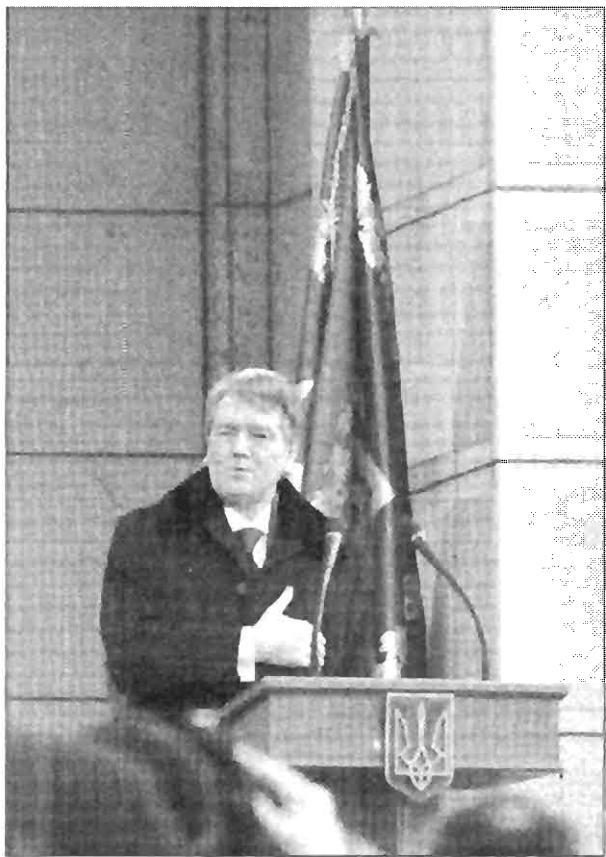
Як звичайно буває в демократичному світі, інавгураційну промову Президента Дж. Буша прийнято по-різному. Серед критиків – Організація Гюман Райтс Воч (Human Rights Watch) хоч і схвалила проголошену Дж. Бушем мету, але заявила, що адміністрація порушила міжнародні стандарти знущаннями над в'язнями в Іраку, Афганістані та на базі Гвантанамі.

Церемонія інавгурації Президента Дж. Буша коштувала близько 40 млн. доларів. Кошти на це надала переважно корпоративна Америка.

Президент Дж. Буш і його кабінет повернулися до праці після офіційного початку його другого терміну на посаді – відразу на другий день після того, як він сказав американцям, що їхня свобода залежить у великій мірі від тієї ж свободи у світі.

Х.В.-Ф.

Київ. Майдан Незалежності. 23 січня...

Новообраний Президент промовляє до народу

„Помаранчева революція“ обіцяє добре майбутнє цій дитині

23 січня, коли в Києві відбулась урочиста інавгурація новообраного Президента України Віктора Ющенка, сотні тисяч людей зібралися на столичному Майдані Незалежності, щоб вітати нового Президента. Подаємо фоторепортаж, зроблений з площі, з велелюддя, так би мовити, з неофіційної точки спостережень.

Фото: Фелікс Хмельковський

Сотні помаранчевих кульок злетіли в небо

Військо вітає свого Головнокомандувача

Світле свято вогнів феєрверку

Офіційна делегація США - на інавгурації Віктора Ющенка

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – 20 січня речник Державного департаменту США Ричард Бавчер заявив, що офіційна делегація США на інавгурацію новообраного Президента України Віктора Ющенка 23 січня на чолі з секретарем Державного департаменту Коліном Павлом, який представлятиме Президента Джорджа Буша і американський народ, прибуде у Київ 22 січня. У згаданій заяві говориться: „Ми поздоровляємо обраного Президента Віктора Ющенка з його історичною перемогою і бажаємо йому великих успіхів на цій посаді. Ми також захоплюємося тією мужністю, яку показали українці, відстоюючи свої демократичні права. Сполучені Штати готові зміцнювати співробітництво з Україною і очікують на тісну співпрацю з новим президентом“.

Членами офіційної делегації США були: Джон Гербст – Посол США в Україні, Павля Добрянська – заступник секретаря Державного департаменту для міжнародних справ, Віра Андрейчик – президент Українсько-американської федерації, Надія Ко-

марницька-МекКонел – президент Фондації США-Україна, та Мирон Куропась – професор-асистент Північного Іллінойського університету.

З приїздом делегації до Києва секретаря Державного департаменту США К. Павла привітав Президент Віктор Ющенко. Висловивши своє задоволення новим приїздом до України К. Павла, він зазначив, що тепер американський високий гість побачить радісні та усміхнені лиця тисяч українців на Майдані Незалежності у сподіванні кращого майбуття. „Все це є вислідом важкої та послідовної шестимісячної праці. Однак це все ніколи не стало б дійсністю, якщо б ми не мали спільників, які пропагують демократичні засади та поділяють демократичні цінності. І я, очевидно, до цього списку спільників зачисляю Сполучені Штати та ваш особистий вклад“, – сказав Президент В. Ющенко.

К. Павел, дякуючи за привітання В. Ющенкові, підкреслив, що це для нього велика честь – бути в Києві на

(Закінчення на стор. 21)

Вірте, любіть, служіть...

За свою понадстодесятирічну історію „Свобода“ не один раз несла до нашої громади „Нове Слово“, котрого вимагали нові обставини і нові завдання. І знову настав цей час: пристрасно очікуваним Новим Словом є післянавігураційна промова Президента Ющенка на Майдані Незалежності минулої неділі, 23 січня, яку ми вміщуємо в цьому числі і якій присвячуємо нашу редакційну статтю, хоч, щиро кажучи, потрібно більше часу, аби оцінити цей текст в усьому його змісті і в усій значимості для майбутньої України. Але поки до цієї промови будуть застосовані раціональні критерії, даймо волю почуттям радості і гордості за наш народ: він змінив свою долю! Чи історія промовляє устами нового Президента України, чи історія слухає його слово, проте одне м'яна сказати: це слово справді велике, епохальне. Воно наповнене тим самим всепереможним революційним духом, котрий вивів мільйони людей на майдани міст і сіл України, і таке враження, мовби голосом Президента говорить весь народ.

„Ми станемо першими і ми станемо найкращими!“. Мабуть, читаючи це, не один з нас відчує, як в душі заворушаться всякі сумніви: життя з його безконечними проблемами волею-неволею вчить нас бути реалістами, рахуватися з дійсністю, а вона сьогодні, куди не глянь, все складніша, все проблемніша. То, може, не варто вживати цей зобов'язуючий приросток – „най“? Може, це занадто претензійно – що „нова сторінка української історії буде прекрасною“?

Ні, таки варто! І це не претензії, а щире прагнення. На цьому історичному зламі епох й повинні прийти до слова ідеали, на весь голос повинні заговорити найкращі людські надії. Людина, котра хоче переплисти швидкоплинну ріку, мусить пливати навскіс проти течії, інакше вода знесе її вниз і вона опиниться далеко від бажаного берега. Саме цим слово Президента Ющенка відрізняється від типових інавігураційних промов новообраних керівників інших країн. Ще більше відрізняються конкретні суспільні обставини, адже Україна, можна сказати, весь час рухалася – її рухали! – не вперед, а назад. Після тяжкого гніту царської Росії прийшли ще гірші, ще кривавіші советські часи, але й розпад „імперії зла“ приніс для України не визволення, а новий гніт розпаношеної олігархії, не відродження, а нову зневагу до української культури і мови. А хіба не болить нас усіх – що за роки цієї формальної, не справжньої державної незалежності з України змушені були виїхати в пошуках заробітку мільйони людей?

І коли тепер Президент стверджує, що „українці посядуть гідне місце у спільноті народів“, то це сприймається не просто як глян нової влади, а як воля народу, який визрів до глибоких, радикальних суспільних змін. І Президент, як свідчить ця його промова, усвідомлює себе всенародним обранцем, усвідомлює, що він вийшов вперед і переміг саме як символ цих назрілих змін, символ правди і справедливості, за які віддали своє життя тисячі і мільйони найкращих синів і дочок України, символ національних і соціальних ідеалів, за які нові тисячі і мільйони піднялися на „помаранчеву революцію“ в незабутньому грудні 2004 року.

В Україні має початися зовсім нове життя. „Ми ставимо перед собою амбітні завдання“, – говорить Президент. Зовсім нове життя – це справді амбітне завдання, адже йдеться про могутній прорив вперед і вгору, про цілковитий відхід від темного вчорашнього дня. Йдеться про єдність між народом і владою. З цими простими і водночас такими хвилюючими словами Президента – „Вірте в Україну, любіть Україну, служіть Україні!“ – починається нове суспільство. Милосердний Боже, сприйй йому!

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про усміх на обличчях українців

Це не вигадана казочка, але, здається, що у цих днях на обличчях або у душі кожного справжнього українця мусить видніти цей усміх, бо ж здійснилося те, на що ми усі так довго у тривозі чекали. Бо чи не слід нам усміхатися, коли останні дні принесли стільки позитивних переживань і стільки корисного для нашої України? А все розпочалося від того наметового містечка на Майдані Незалежності у Києві, що його збудували у самому серці столиці молоді українці, і від того їхнього такого звичайного, але промовистого клича: „Ми разом, нас багато і нас не подолати!“.

Ми тут, здалеку, не можемо добре зрозуміти, що, а передусім – хто був головним мотором у цьому зрушенні, вже охрещеному усіми „помаранчевою революцією“. Ба, що більше, як не питаю, як не шукаю, досі не можу знайти, хто чи що спонукало дати цьому вулканічному рухові молоді України назву „помаранчевої революції“.

Але це не важливо – важливо, що вона розгорілася, розцвіла у холодні зимові дні на майдані у Києві та захопила своїм теплим подихом не тільки Україну, але й широкий світ, усі країни, в яких живуть тепер українці.

Як це сталося, що цей клич „помаранчевої революції“ та її стремління викликали такий широкий та позитивний відгук? Як це сталося, що якось з тим наметовим містечком і тим молодечим ентузіазмом, який там панував, змінилася настанова народу і цілої країни? Колись, а може вже і невдовзі, науковці-історики будуть писати на

цю тему праці та розглядати по-своєму ту зміну, що прийшла так несподівано і так дивно у самому серці України. Але вона таки прийшла і здивувала усіх, не лише мешканців України.

Саме ця неочікувана ніким і несподівана „помаранчева революція“, а з нею цей позитивний вислід виборів президента України були тими чинниками, що тепер, в останніх днях, викликали усміх на обличчях тисяч українців – і на батьківщині і на чужині. Він був тим довгоочікуваним позитивним поворотом у долі нашої батьківщини, на який ми усі так довго і так з тугою сподівались. І тепер, байдуже, чи ми здалеку, чи зблизька, реєструємо перші кроки нашого Президента, але вкінці у наших серцях може зацвісти довго призабута радість і надія для України на краще. Чи дивно, отже, що нам хочеться тепер усміхнутися і чекати на нові добрі вістки про нового Президента та його співробітників?

Розуміється, важко вимагати, щоб після так довгого часу непевності і неполадків усі справи нового уряду України були відразу позитивно налаштані – але початок зроблений, а після нього можна таки надіятися на краще майбутнє для наших земляків і для нашої батьківщини.

Тому прийшов час на усміх і час на позитивні думки. А ми тут, здалеку, можемо, однак, своєю активністю багато причинитися до того, щоб наш усміх перелився у дію – на користь і добро нашої України!

О-КА

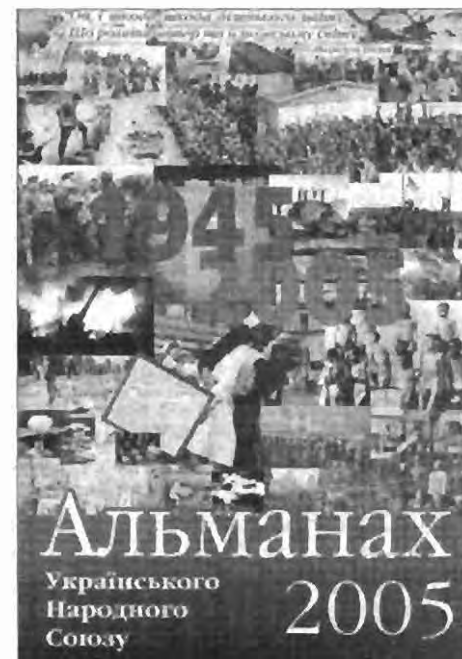
„Ой, і шкода, шкода біленького цвіту...“

До нашого членства пошта несе Альманах УНСоюзу на 2005 рік. Епіграфом до нього ми взяли слова народної пісні: „Ой, і шкода, шкода, біленького цвіту, що розвіяв вітер та й по всьому світу“ – йдеться про трагічний вітер Другої світової війни, 60-річчя якої припадає на цей рік. „Ця велика і невимовна трагедія, – як справедливо зазначає у передньому слові президент УНСоюзу Стефан Качарай, – буде озиватися в серцях усіх наступних поколінь, і про це ми повинні говорити, повинні згадувати, поки ще є люди, які пам'ятають ті роки“.

Саме тому 60-річчю війни ми присвятили найбільший розділ нашого річника, і також сподіваємося далі одержувати від наших читачів спогади про перші повоєнні роки, які ми вмішуватимемо в наступних наших альманахах.

Зберігаючи традицію, ми й цього разу пропонуємо цілком нові тематичні розділи – етнографічний і екологічний, більше вміщуємо матеріалів про американське життя – в надії зацікавити альманахом УНСоюзу „четверту хвилю“ іммігрантів з України. Але й у розділі, що повторюється щороку, – „Визначні імена, пам'ятні дати“ читачі знайдуть цікаві публікації. Наприклад, про Олександра Кошиця, Максима Рильського, Василя Стуса.

Хочемо звернути особливу увагу на розділ „Передріздвяне“. Хоч альманах приходить до читачів після Різдва, дослідження львів-

ського мистецтвознавця Василя Глинчака „Львів-город – столиця щедрівки“, написане спеціально на наше замовлення, збереже свою актуальність і в майбутньому.

Нарешті, маємо надію, що цікавим, а для багатьох і корисним, виявиться розділ, тексти якого розкидані по різних сторінках річника – „Пишімо правильно“. Це мовні поради пристрасного борця за чистоту української мови інженера Анатолія Вовка.

У найближчих числах „Свободи“ ми ознайомимо читачів і авторів з найголовнішими темами Альманаху УНСоюзу на 2006 рік.

Редакція

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видав Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожен зміну адреси – \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“
Адміністратор Володимир Гончарик
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська
Передплата – Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (доп. 3041)

(973) 292-9800 (доп. 3040)

(973) 292-9800 (доп. 3042)

3 РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

З вірою збудуємо новий храм

Два роки тому ми розпочали проєкт будівництва церкви Святого Апостола Андрія Первозваного на посієності Українського католицького цвинтару Святого Духу. Роки нелегкої праці над проєктом храму на 150 місць успішно завершено. 20 жовтня 2004 року ми отримали офіційний дозвіл і розпочали будівництво. Більше інформації про храм можна довідатись з парафіяльної сторінки на Інтернеті: www.holyspirit-saintandow.org

Завдячуючи вам, нашим дорогим жертводавцям, збір коштів на будову храму за останні роки виявився досить успішним. Більш як 200,000 дол було додано до Будівельного фонду за два минулі роки. З готівкою 525,000 дол. ми почали будову. На жаль, з піднесенням цін на будівельні матеріали кошторис зріс більш як на 300,000 дол. Якщо два роки тому

наша ціль була зібрати 1.2 млн. дол., то тепер ця цифра – 1.5 млн.

Дорогі у Христі! Не тільки 50 родин нашої парафії, але тисячі душ, ваші рідні і знайомі, які відійшли у вічність і останки яких спочивають на цвинтарі Святого Духу, благають сьогодні вас: допоможіть у будові Церкви!

Ми будемо вас інформувати кожного місяця про хід будови. Якби кожна родина зобов'язалася допомогти щомісяця або разово пожертвувала 1,000 дол., то ціль буде досягнуто. Від нас тепер залежить наблизити той час, щоб ми всі разом зібралися у 2005 році на посвяту нового храму.

Нехай Господь Бог наш Ісус Христос благословить вас і ваші родини добрим здоров'ям і всіма ласками.

о. Ярослав Костик,
Камбел Гал, Н. Й.

Села Попелі і Улично пам'ятають про страчених вояків УПА

Минулого року „Свобода” в числі від 28 березня надрукувала мою статтю про розсекречений таємний документ – звіт завідуючого оргінструкторським відділом Дрогобицького комітету КП(б)у Штефана про прилюдну страту на шибениці двох вояків УПА в Дрогобичі і одного вояка УПА у Бориславі 9 січня 1945 року. Статтю я закінчив проханням до читачів або їхніх знайомих, які мали б які-небудь відомості хоча б про одного зі страчених, надіслати їх, щоб таким чином рятувати від забуття пам'ять про наших героїв.

В грудні 2003 року Степан Блашків з Гамільтону написав про одного з повішених – Володимира Лисика, народженого 1922 року в селі Попелі. Я звернувся також до свого знайомого у Дрогобичі, з Дрогобицької філії Товариства „Україна-Світ”, Тимофія Бордуляка і дістав від нього вичерпні інформації в цій справі.

„Одержавши Вашого листа про події 9 січня 1945 року в Дрогобичі, я розпитав про це низку людей. Голова сільської ради с. Улично мені повідомив, що людей з прізвищами Безик і Білий в селі немає. Натомість голова ради ветеранів Дрогобищини, член Конгресу українських націоналістів Ярослав Кирилів повідомив, що був присутній на базарній площі 9 січня 1945 р. в Дрогобичі й бачив страту двох воїнів УПА. Їх звали Ригус Іван Андрійович і Стецьк Михайло Григорович”.

Т. Бордуляк написав статтю про них до газети „Вісник Дрогобищини”, у якій, зокрема, говориться: „Це сталося 9 січня 1945 року в Дрогобичі. На малому ринку, де й зараз стоїть газетний кіоск, була побудована шибениця. О десятій годині з боку теперішньої вулиці Шолом-Алейхема виїхала вантажівка. На ній під охороною озброєних енкаведистів було двоє молодих хлопців у наручниках. На грудях у них висіли чорні таблички з написом „Бандит”.

Автомобіль під'їхав під саму шибеницю, хлопців підняли на ноги, один з охоронців закинув їм на шию петлі. Офіцер НКВД зачитав вирок військового трибуналу, де значилось, що „за участь у банді УПА Ригуса

Івана Андрійовича і Стецька Михайла Григоровича засуджено до смертної кари через повішання”. Хлопці крикнули: „Слава Україні!” й почали співати „Ще не вмерла...”. Машина ширпнула, і обоє повисли.

Групи на шибениці висіли три дні під посиленою охороною НКВД. Виявляється, цього дня за наказом НКВД подібні акції проводилися у всіх містах західної України з метою застрашення населення.

Кого ж страчено у Дрогобичі 9 січня 1945-го? Іван Ригус народився 1922 року в багатодітній селянській сім'ї в с. Улично. Рано остався сиротою і, щоб утримати сім'ю, 1941 року, вже під час німецької окупації, влаштувався в залізничне депо станції Стрий. Тут він вступив до підпільної організації ОУН. Разом із групою членів ОУН розброював німецький гарнізон в Улично, але в бою з фашистами був тяжко поранений, дивом залишився живий. Довелося перейти на нелегальне становище. Після зміни окупантів Іван вступає у ряди УПА і зі зброєю в руках активно бореться проти нових зайд. Та знайшлися в селі запродавці, котрі за вигоду видали місцезнаходження патріота. Оточивши криївку, вороги захопили його живим. У застінках НКВД Іван тримався героїськи, побратимів не зрадив.

Михайло Стецьк народився 1923 року також в Улично, у селянській родині. З юних літ був активним діячем „Просвіти”. Під час німецької окупації вступив до ОУН, разом з І. Ригусом боровся проти фашистів. З приходом радянських „визволителів” вступив до УПА і продовжував боротьбу за незалежність України. Видала його односельчанка. Іван мужньо витримав катури, не зламався.

У церкві села Улично 9 січня 1996 року відслужено Панахиду за упокій страчених односельців Івана Ригуса і Михайла Стецька. Після Панахиди відбулося віче, на якому виступили очевидці страти – член Проводу КУН Ярослав Кирилів і член Ради „Просвіти” Григорій Федисів”.

Адольф Гладилович,
Монреаль, Канада

Відгукніться, дрогобицькі гімназисти!

У зв'язку з тим, що в серпні 2006 року Україна і культурна громадськість світу відзначатиме 150-річчя від дня народження великого українського поета і вченого Івана Франка, Громадський комітет, створений в Дрогобичі професорами Педагогічного університету, викладачами шкіл, керівниками культурно-громадських організації і очолений відомим франкознавцем і письменником Михайлом Шалатою, прийняв рішення зібрати матеріали і видати книгу „Історія Дрогобицької гімназії ім. І. Франка”.

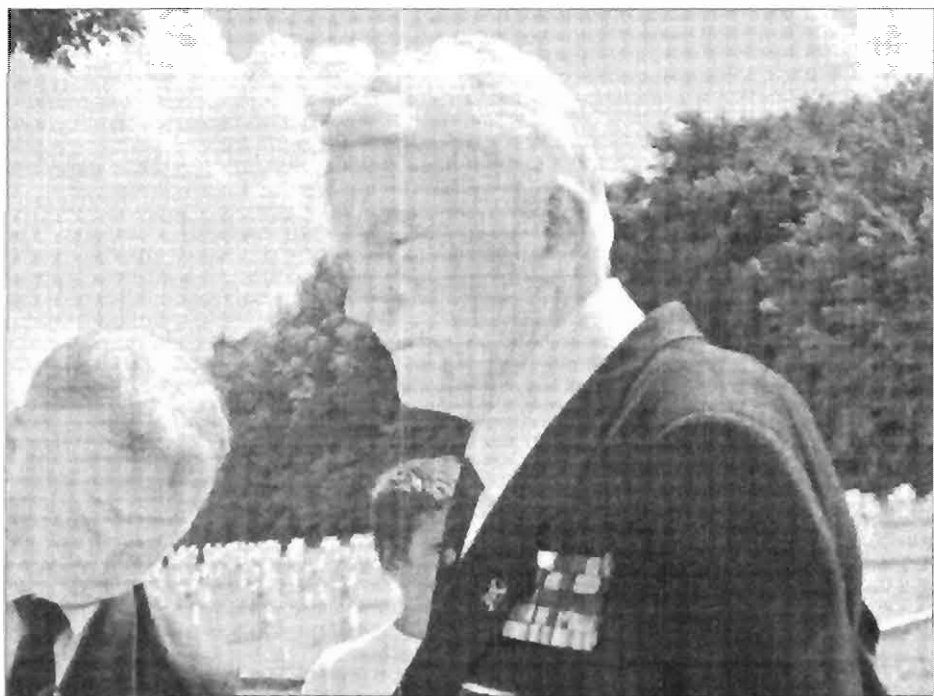
Звертаємося до колишніх дрогобицьких гімназистів, яких

доля розкинула по всьому світу, з проханням надіслати спогади про своє навчання в Дрогобицькій гімназії чи школі ім. Т. Шевченка, про професорів, учителів, друзів, однокласників, а також фотографії з часів навчання; просимо також по змозі підтримати цю справу фінансово.

Спогади, документи і фотографії надсилати на адресу: Лідія Дутко, Майдан Ринок, буд. 21. кв. 15, м. Дрогобич, 82100, Львівська обл., Україна.

Лідія Дутко, Богдан Чапля,
Дрогобич, Львівська обл.

За 20 хвилин до катастрофи

Фотографія, яку я висилаю до „Свободи”, зроблена минулого літа за 20 хвилин до трагічної загибелі видатного діяча українського закордонного світу Святомира Фостуна. Закінчувалася зустріч ветеранів дивізії „Галичина” з нагоди 60-річчя боїв під Бродами. Я отримав автограф в його книжці, ми домовились зустрітись наступного дня у львівському готелі. Святомир Фостун сів до авта і від'їхав, а через 20 хвилин сталося зіткнення авт, в якому він загинув. Я був морально пригнічений і тільки тепер наважився оприлюднити останню світлинку св. п. Святомира Фостуна.

Віталій Манзуренко,
заступник головного редактора часопису „Однострій”, Львів

Випишіть „СВОБОДУ”!

Ціни за передплату (в американських доларах):

	Рік	Півроку
Член УНСоюзу	45.00	30.00
Не член УНСоюзу	55.00	35.00

☐ Передплата включена ☐ Прошу надіслати мені рахунок

Прошу вислати „Свободу” на адресу:
(Print in English):

Name: _____

Address: _____

City: _____ State: _____

Country: _____ Zip code: _____

Tel.: () _____

☐ Член УНСоюзу, _____ Відділ

Відділ передплати: (973) 292-9800, додатковий 3042

СТОРИНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Мирон Куропась. „Українсько-американська твердиня”

Народження „Свободи”

Першим русинським часописом у Сполучених Штатах, як уже згадано, була „Америка”, яка виходила до 1890 року. Другим був тижневик „Руське слово”, що почав виходити в 1891 році під редакцією о. Андруховича і проіснував рік. Третій часопис, „Новий світ”, з'явився у 1892 році під редакцією о. Григорія Грушки, але вийшов лише один його номер. Четвертий часопис, „Вестник”, проіснував до 1952 року.

„Свобода” була п'ятим русинським часописом. Перший номер вийшов під редакцією о. Г. Грушки 15 вересня 1893 року. Нині – це найстаріший український часопис у світі, що друкується безперервно.

„Отець Грушка, – згадує Денис Голод у своїх мамуарах, – любив

розповсюджувати книжки серед наших людей. Бувало, спровадить він книжок з „Просвіти” (в Україні) й розпише між людей. Менші книжки дає даром, більші позичає, беручи за це 10 центів оплати... Каже о. Грушка: „Недобре з книжками. Треба нашому народові газети. Мусимо заложити газету”. Ньюджерський парох написав в Україну, щоб прислали черенки з кирилицею і, як згадує Голод: „Одного дня о. Грушка прислав до мене свого кухаря, щоб я прийшов до нього. Я прийшов у будинок 247 на вулиці Воррен, де о. Грушка мав 4 кімнати. Я застав у мешканні великі зміни. В ідальні був зроблений стіл і полицки при стіні... коло столу стояли Денис Салій і Сидір Ференц. Оба склали черенки. Салій, видно, вже вмів, а Ференц учився від

нього. Отець Грушка сказав Голодові, щоб приніс з городу тачку, поклав на неї чотири плити і повів їх до американської друкарні. Коли вони були надруковані, Голод забрав готові копії часопису і тому, що він був збирачем місячних пожертв на парафію, ходячи по хатах, роздавав „Свободу”.

Перше число „Свободи” починалося словами: „Распятый за насъ на крестѣ Спасительъ сказавъ: „Истина освободить васъ”. Починаючи з цього числа, „Свобода” постійно закликала русинську громаду пізнавати правду, пізнавати, хто вони є, пізнавати свою національну правду. „Пускаючи сей перший номеръ нашої часописи въ широкій свѣтъ, – писав о. Грушка, – кличемо до Васъ широко рускимъ братнимъ голосомъ: Приймѣть и почитайте яко свою „Свободу”. Описуючи становище русинів, о. Грушка продовжує: „Нѣмцы, французы, американцѣ суть вольнымъ и богатымъ народомъ, а мы одни обдерти на багатій уроджені землі, чужимъ кланяємось богамъ и свой кровавы потъ и працю мусимо в чужу складати стодолу, а сами зъ голоду гинемо. А що горше, мы навѣтъ метрики народженої назвы не маємо, наколи кожде дике племя въ Африцѣ есть означене певнымъ сталимъ именемъ черезъ ученихъ експлораторовъ, а насъ, чортъ зна, якъ зовуть, бо мы невольники и по номеру насъ кличуть, якъ треба (...) кровь свою проливати на чужихъ нывахъ та на чужую користь. Чому це такъ? Тому що руский народъ не мавъ часу на тоє, щобъ у себя въ дома працювати надъ укрѣпленіемъ руского духа, надъ соединеніемъ своїхъ силъ и такъ дати въ спадщинѣ своимъ внукамъ да правнукамъ народну независѣмость и полѣтичне значеніе, наколи другі народи звивалися, охочо и спокойно, коло работы на власномъ поли народного самопознанія, Русинъ мусѣвъ вѣками стояти

на вартѣ и проливати свою кровь на полю битвы з дикими гордами татарскими и бусурманьскими, щобъ своимъ благородными грудми здѣлати непрошибну стѣну для европейской цивілізації противъ азійтійского варварства. (...) тому не стало снаги рускихъ силъ, не було змоги нашимъ рѣдкамъ передати своимъ и внукамъ народну незалѣжность. (...)

Судьба и доля першой правдиво-русской газеты тутъ въ Америцѣ, – продовжує о. Грушка, – зависить отъ Васъ. Подайте намъ помочну руку в такъ святокъ справѣ...”

У першому числі і повідомлення з Трентону (Нью-Джерзі): „На дняхъ отбулось сосвященіе дзвоновъ черезъ латиньского епископа для русской церкви. Кажуть люде, ти, дзвони будуть мати хрипливій голосъ”.

У другому числі часопис повідомляє про бал, який організувало братство св. Миколая в Єлизабеті (Нью-Джерзі) і на який прибули члени багатьох братств, в тому числі і члени братства св. Петра і Павла, що приїхали поїздом. Далі йде опис процесії від станції до міста: „Якъ только наше братство розвинуло американьску, а потомъ руску фану (...) всѣ закричали

(Закінчення на стор. 9)

Нові члени УНСоюзу

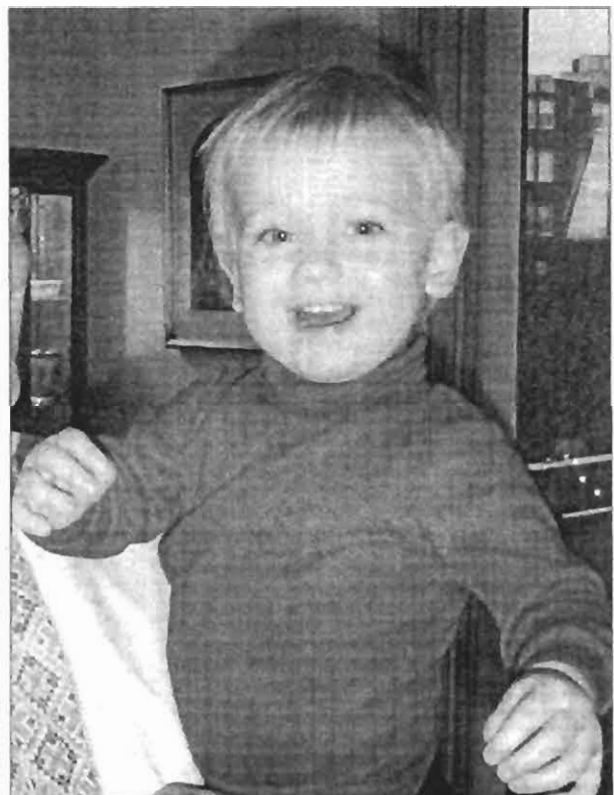
Роман-Андрій Якубович і Андрій-Марко Якубович, нові члени 358-го Відділу УНСоюзу, діти Марка і Дарії Якубовичів з Вестс Лафает, Ін. Внуків забезпечили дідусь д-р Олександр і бабуся Дарія Якубовичі.

Дам'ян і Отто Фішер, діти Ані і Отто Фішерів з Іст Бронзвік, Н. Дж., нові члени 234-го Відділу УНСоюзу. Внуків забезпечили бабуся Марійка і дідусь Євген Осціславські.

Калина Волошин, нова членка 88-го Відділу УНСоюзу, дочка Маріянки і Григорія Волошинів з Форест Гілс, Н.Й. Внучку забезпечили дідусь Василь Сосяк і бабуся Анна Волошин.

Микола Ярошевич, син Тані і Андрія Ярошевичів з Норт Роялтон, Огайо, новий член 15-го Відділу УНСоюзу у Вашингтоні. Забезпечили свого внука бабуся Ліда і дідусь Євген Ярошевичі.

Наша людина в Багдаді

Анатолій Олійник (зліва)
і Анатолій Гороховський

В шкільні роки Анатолія Олійника однокласники називали „прокурором”, бо хотів стати юристом, багато читав про людей цієї професії, цікавився діяльністю дипломатів, які виконують свої обов’язки за межами батьківщини.

Одержавши атестат зрілості, Анатолій вступає в Білоцерківське технічне училище, здобуває професію електрослюсаря. Потім – два роки в армії.

Після служби знову взявся за звичайний слюсарний інструмент. Аж поки не прочитав у газеті, що Київський університет імені Тараса Шевченка оголошує набір студентів на факультет міжнародного права і міжнародних відносин. І енергійно почав готуватися до вступних іспитів.

У Києві абітурієнтові спочатку щастило, однак отримав двійку з географії. Невдача не зупинила юнака, він ще з більшим ентузіазмом взявся за науку. Але й друга спроба виявилася невдалою. Тільки у 1977 році, після третьої спроби стати студентом, Олійник побачив своє ім’я в списках зарахованих на факультет міжнародного права і міжнародних відносин.

Після закінчення університету одержав скерування до Міністерства закордонних справ України. Там отримав певний досвід і проявив

себе з найкращого боку. Незабаром молодого дипломата рекомендують на посаду першого секретаря Місії України при Організації Об’єднаних Націй. А коли між урядами України та США було досягнуто угоду про відкриття у Чикаго Генерального консульства, то першу дипломатичну установу України у штаті Ілліной очолив саме він, Анатолій Олійник.

При активній допомозі української громади йому вдалося за короткий час належним чином обладнати консульство. У день відкриття дипломатичної установи перші візи на поїздку до України одержали мешканці Українського села Чикаго Марія та Ігор Білецькі.

Роки праці у Чикаго стали для Анатолія Олійника не тільки роками тісного знайомства з українською громадою, однією з найбільших в Америці, але і встановлення ділових контактів з підприємцями десяти штатів, які входять в зону обслуговування консульства. Йому вдалося подвоїти обсяг товарообороту між двома країнами, залучити інвесторів до участі в розвитку економіки молоді Української держави.

Коли завершився термін праці Анатолія Олійника в Чикаго, українська громада міста влаштувала прощальний вечір, на якому мені довелося бути присутнім. Пригадую, що промовці, а ними були керівники громадських організацій, діячі науки і культури, владики Православної та Греко-Католицької Церков, підприємці високо оцінили діяльність першого українського Генерального консула в Чикаго.

Залишивши Чикаго, Анатолій Олійник незабаром одержав нове призначення – в Представництві України при Організації Об’єднаних Націй.

А тим часом наближалась війна, метою якої було повалити диктатуру Садама Гусейна, покровителя міжнародного тероризму. Сьогодні в тій країні відроджується нормальне життя. Стало питання про відновлення діяльності посольства України. Керівники міністерства закордонних справ почали вивчати список кандидатів на посаду посла – і зупинились на кандидатурі Анатолія Олійника.

Одержавши адресу пана Олійника, я відіслав йому у Багдад по Інтернету лист, на який відразу отримав відповідь. Ось кілька речень з цього: „На початку березня 2004 року я приїхав до Багдаду, щоб відновити діяльність нашого Посольства. Все треба було робити за умов драматичного загострення військово-політичної ситуації в країні, захоплення заручників, відсутності електроенергії. Працюємо і живемо в тих самих приміщеннях, виключно чоловічим колективом.

Погода, особливо в літні місяці, незвична для європейців. Вдень температура повітря в тіні сягає 47 градусів за Цельсієм, а вночі стовпчик термометра понижується до 30-ої позначки. Незважаючи на те, що іракці з повагою ставляться до українців, все ж треба бути постійно дуже уважним, адже відомо, скільки невинних людей захопили і вбили бойовики... Працівники посольства – вірні українці, які набувають великого досвіду дипломатичної праці в країні, яка перебуває в складному повоєнному стані. Практично для всіх них – це перший досвід в дипломатичній установі за кордоном”.

Важкі часи переживає нині Ірак. Збройні сили коаліції на чолі з американською армією, при підтримці нещодавно створених іракських військових підрозділів, докладають всіх зусиль, щоб здолати опір терористів, прихильників режиму диктатора Гусейна. Незважаючи на перешкоди, які чинять вороги іракського народу, уряд цієї країни сповнений рішучості якомога скоріше відновити провідні галузі економіки. Україна може допомогти Іраку, бо має висококваліфіковані кадри і засоби для відбудови підприємств нафтової промисловості, будівництва нових і реконструкції діючих потужностей теплових та гідроелектростанцій. Посол проводить переговори з керівниками місцевих компаній та державних установ, пропонуючи їм послуги своєї країни.

Як відомо, в Іраку перебуває півторатисячний український миротворчий контингент. 9 січня внаслідок вибуху бомби загинуло восьмеро українських військовослужбовців та шестеро поранено.

Перспектива виведення українських миротворців з Іраку, передбаченого рішеннями Верховної Ради України, викликала стурбованість у Вашингтоні. Офіційний представник Державного департаменту США Адам Ерелі на зустрічі з журналістами сказав, що рішення про виведення українських військ мають прийняти новий президент та новий парламент. Крім того, він підкреслив, що подібні рішення повинні бути зваженими і прийнятими після консультацій з партнерами.

Післязавтра, 30 січня, в Іраку відбудуться вибори, буде обрано законну владу і військовий процес перейде в політичну площину, різні питання вирішуватимуться демократичним шляхом. Посол Анатолій Олійник був учасником зустрічі офіційних представників міністерств оборони України та Іраку, які підписали угоду про співробітництво.

Повноважний посол України в Іраку Анатолій Олійник – дипломат з великим досвідом, мужня і самовіддана людина, якій доводиться працювати в небезпечному Багдаді, де щодня лунають вибухи, де смерть чигає на кожному кроці.

Анатолій Гороховський

Народження...

(Закінчення зі стор. 8)

ура, поздоймавши капелюхи, кожний пхався ближше, де була руска фана, щоб їй придивитися, бо такою красною ще не виділи.

(...) вертаючись ночним тренем (братство) зостало зневажане через кількох айриських льофров, котри стали гидити паскудними словами і грозити кулаками. Но наши хлопці не довго тїрпїли сынам зеленой виспы, котри ще не засмаковали руских кулаков. В одной хвили (...) з потолченими ребрами, з порозмальованими головами зостали выки-нени з трену и на треках вязали собї раны”.

У цьому ж числі вміщена і звістка з Йонкерсу: „Пішла поголоска, що тут рушила робота. Наші робітники збіглися до того міста зі всіх сторін за роботою. Та яке було їх розчарування, коли замість роботи дістали по голові від тамтешніх бомів”. У четвертому числі „Свобода” повідомляє про подію в Шамокіні: „Там тепер за старанієм о. Констанкевича, зостав заложенный красний хорь и читальня – се дуже храсно. Щастї Боже”.

Протягом року „Свободу” читали вже навіть у далекій Монтані, про що свідчить лист від Андрія Гербути з Філіпсбургу:

„На дворї погано и смутно, вь души чоловїка не весело, особливо менї, русинови, сиротї мїж лїсами, горами так мїж чужими. Не разь доходили до мене вїсти, що наши краєне мали б охоту попробувати щастя на да-

леком западї, бо чули, що туть золото и сїрїбло лопатами згортають на тачки тай возять до фабрик, и що на день можь заробити до 5 долларов. (...) Коли б кому з Русиновь пришло н агадку и до серця пускати ся вь далекій свїт сюда за роботою, то кажу ширь правду: ради Бога, най буде де єсть, єсли не хоче згинути марно зь голоду вь дикой пистынї далекого западу. Ту така нужда и бїда, що трудно описати. И я перше не вїрив, доки сам не змїрив. Теперь знаю и другимь не раджу сюди йти. (...) Не знаєш, брате, коли тут недїля або свято, но все лїгниво та однаково тягнуть ся дни за днями а ночи за ночами. Ни где анї сь кимь промовити роднымь словомь, щобь тугу розогнати тай хїч на часокь серце звеселити. Чоловїк вь той пустинї, вь той самотї мало не здучіє. (...) Сумь и жаль душу обгортає, якь чоловїк спомне собї родне село та наши хочь бїдни, але весели горы! Не разь склоню голову на груди и стиха заплачу. (...) Слибь не любима „свобода”, на котру все ожидаю якь дїти на батька з ярмарку, єслибь не ты книжочки, що мені о. Констанкевичь прислали, тобь я бувь уже давно здурївь або з нудовь умерь”.

„Свобода” виходила як двотижневик у Джерзі-Сіті до 19 червня 1895 року. Потім о. Грушка продав її отцям Несторові Дмитріву й Іванові Констанкевичеві, які перенесли редакцію часопису до Шамокіна. Від 1 березня 1894 року „Свобода” почала виходити як тижневик і так залишилося до серпня 1914 року.

 To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141 216 Foordmore Road • P. O. Box 529 Kerhonkson, NY 12446 E-mail: Soyuzivka@aol.com Website: www.Soyuzivka.com	Календар подій
4 – 6 ЛЮТОГО 2005 р. Church of Annunciation Family Weekend, Flushing, NY.	8 – 10 КВІТНЯ 2005 р. Grace Episcopal Church, Madison, NJ – Men's Retreat.
12 ЛЮТОГО 2005 р. Valentine's Day Weekend, 5-Course Dinner and Dance featuring Askold Buk Trio, \$24.95 + +	15 – 17 КВІТНЯ 2005 р. Велика Рада Пластового Куреня „Чортополохи”.
19 – 20 ЛЮТОГО 2005 р. Family Winter Weekend and Ski Trip.	16 КВІТНЯ 2005 р. Rochester Fire Company Banquet.
26 ЛЮТОГО 2005 р. Napanoch Fire Company Banquet.	20 – 22 КВІТНЯ 2005 р. SUNY at New Paltz, Migrant Education Program & Retreat.
5 – 6 БЕРЕЗНЯ 2005 р. Пласт, Курінь „Хмельниченки”, Річні зимові наради.	23 КВІТНЯ 2005 р. TAP New York Beer Festival at Hunter Mountain, round trip bus from Soyuzivka.
27 БЕРЕЗНЯ 2005 р. Великодній „брєнч”, 11:30 ранку.	1 ТРАВНЯ 2005 р. Традиційний український Великодній сніданок.
1 – 2 КВІТНЯ 2005 р. УНС – Річні наради Округ, секретарські курси.	20 ТРАВНЯ 2005 р. Ellenville High School Junior Prom 27 – 30 ТРАВНЯ 2005 р. Memorial Day Weekend BBQ and Zabava

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Вечірка до 45-річчя кредитівки

Учасники вертепу на святі кредитівки.

ГАРТФОРД, Н. Й. – Справжнє свято влаштувала Українська федеральна кредитова кооператива „Самопоміч” Нью-Інгланд для членів своєї кредитівки та всієї української громади. З нагоди 45-ої річниці існування Кредитової кооперативи до Гартфорду було запрошено Товариство „Сила духу” з прем'єрою святкової вистави „Українське Різдво” (сценарій і постановка Дани та Романа Лунь). Вистава відбулася 2 січня у шкільній залі при церкві Свято-Григорія у Гартфорді.

Аматори показали справжні таланти, як дорослі, так і діти. Гля-

дачі оплесками зустрічали кожного нового героя вистави, підспівували колядки із залі, особливо зворушливо вітали найменших учасників видовища. Дана Лунь з любов'ю розповіла про кожного з них. Велике враження справили костюми артистів. Це насправді був витвір мистецтва. Кожен з костюмів відображував характер і ідею образу.

Свято закінчилося пам'ятною знімкою учасників вертепу з головою ради директорів Ігорем Рудьком та управляючим кредитівки Юрієм Стаховим.

Стела Ошур

Відзначення 75-ліття ОУН

ТОРОНТО. – Круглий стіл „Слово і чин”, що відбувся 12 грудня 2004 року, був організований Фондацією ім. О. Ольжича в Канаді. Це було підсумування пройденого шляху боротьби за українську державну національну перемогу, що проходила у своєму історичному процесі у різних фазах, в залежності від історичних умов і від національних потреб. Організувала панель редактор Ярослав Зорич. Відкрив панель Ярослав Білак.

Першим доповідачем був д-р Василь Верига, автор праць з найновішої історії України. Він подав історичне тло українського націоналістичного руху та подав фази його розвитку. Наступним доповідачем був д-р Петро Потічний, головний редактор „Літопису УПА”. Він накреслив політично-теоретичне запитання УПА, згадавши також генезу його під проводом Бульби-Борівця та наступні конфлікти з ним.

Промовцем після П. Потічного була Ольга Кобець, дітячка жіночого руху з України, що прибула на панель з Києва, журналістка, голова Всеукраїнського товариства ім. О. Теліги в Україні. Вона подала тло українського жіночого руху в Україні після 1991 року, представивши різні напрями жіночих організацій. Вона очолює організацію націоналістичного спрямування,

метою якого є дбати про національну і моральну настанову українського жіноцтва і виховання молоді. Закінчила О. Кобець свою доповідь аудіорепортажем з київського Майдану Незалежності.

Заключну доповідь мав Микола Плав'юк, голова Фондації ім. О. Ольжича в Україні. Доповідач накреслив, зокрема, період від 1991 року в Україні і дотепер, подавши глибоку аналізу стану українського суспільства в окремих етапах його розвитку. На самих початках цього періоду говорити про націоналізм як ідеологію було безпредметно. Важкою, але плідною була праця українських націоналістів в осередках ОУН, які діяли в усіх областях. Виходила преса, видавалися книжки з рамени Фондації О. Ольжича. Тільки в останньому періоді, у часі „помаранчевої революції” виявилась солідарність свідомих елементів України. Велика і відповідальна праця в суспільстві передувє в новому уряді під проводом народного обранця Віктора Ющенка.

Мистецьку частину виповнила співом патріотичних пісень Оксана Пікуш. Були привіти від організацій. Один з них виголосила Н. Пазунок, заступник голови Українського Золотого Хреста в США.

Наталя Пазунок

Чи Ви знаєте, чому ми є такі щасливі?

Наші батьки, бабусі і дідусі вклали капітал в наше майбутнє, закупивши від Українського Народного Союзу для кожного із нас, поліси життєвого забезпечення кляси „Endowment” і „Life”. Вони купили поліси, наперед передплачені за низькими платними ратами для наших вікових категорій.

Якщо б Ви хотіли бути такими усміхненими, як ми, просимо запропонувати Вашим батькам, або бабусі і дідусеві зателефонувати до УНСоюзу на число телефону: 1(800) 253-9862, де будуть раді Вам допомогти.

JOIN US TO CELEBRATE

W

OMEN AS GIFT
TO THE CHURCH

A DAY OF REFLECTION FOR WOMEN FACILITATED BY:

THE UKRAINIAN CATHOLIC ARCHDIOCESE
OF PHILADELPHIA

THE SISTERS OF THE ORDER OF ST. BASIL THE GREAT

THE SISTERS SERVANTS OF MARY IMMACULATE

THE MISSIONARY SISTERS OF THE MOTHER OF GOD

9:30 AM Registration
Welcome
10:00 AM Akathist
11:00 AM Keynote
12:45 PM Buffet Lunch Provided
1:45 PM Workshops:

WOMAN AS EVANGELIZERS
WOMAN AS PEACEMAKERS
WOMAN AS PROFESSIONALS
WOMAN AS DREAMERS

3:00 PM Workshops (repeated)
4:30 PM Divine Liturgy Celebrated by
His Grace, Metropolitan Stefan Soroka

Saturday

March 5, 2005

JOIN US

AT THE
IMMACULATE
CONCEPTION
CATHEDRAL
827 N. FRANKLIN STREET
PHILADELPHIA, PA
215.627.0143
www.ukrcathedralphiladelphia.us

TO REGISTER CONTACT:

YOUR PARISH CHURCH

SISTERS OF THE ORDER OF ST. BASIL THE GREAT

Tel: 215.379.3998

Fax: 215.379.4843

basilians@stbasils.com

SISTERS SERVANTS OF MARY IMMACULATE

Tel: 845.753.2840

Fax: 845.753.1956

ssminy@aol.com

THE MISSIONARY SISTERS OF THE MOTHER OF GOD

Tel: 215.627.7808

Fax: 215.627.4225

msmg@ukrcathedralphiladelphia.net

Вибори в Україні - очами і серцем молодих

Т. Шевченко – активний учасник „помаранчевої революції”.

НЮ-ЙОРК. – В неділю, 16 січня, у шосту виповненій зацікавленими слухачами залі НТШ, поділилися своїми враженнями про вибори в Україні семеро молодих громадян США, які добровільно виявили бажання бути спостерігачами під час третьої тури, не пошкодували для цього ні часу, ні коштів. Цю цікаву імпрезу організували члени пластового куреня „Перші стежі”, які активно допомагали у втіленні цього проєкту. Про це згадала, відкриваючи імпрезу, пл. сен. Софійка Геврик. Вона підкреслила завзяття цих молодих людей, що покинули працю або студії, родину у цей святковий час, щоб допомогти у важливій на цей момент справі – чесних виборів відповідного державного проводу в

Україні, а також наголосила на надзвичайній важливості „помаранчевої революції”, що відбувалася в Києві та мала широкий відгомін у США.

Провід дискусією перебрала пл. сен. Наталка Соневицька, яка представляла кожного промовця та запрошувала до слова. Першою забрала голос Катя Василякі, яка звернула увагу на малі порушення під час голосування, які вона завважила у Чернігові. Вона використала свою присутність на фільмування, що деякі з присутніх на голосуванні не прийняли з легким серцем.

Другим виступив Адріан Геврик, який також завважив в Україні ряд неполадків, брак підписів і т. п., але все це – у першому голосуванні, на якому він був також спостерігачем. Друге голосування було, на підставі його спостережень, інакше, люди не боялися голосувати, за кого хотіли, і тому висліди були інакші, ніж у першому, так що він був ними заскочений.

Надя Волошин-Науменко, активна у виховній праці СУМ, розповіла про свої враження з Донецька, де вона була спостерігачем. Вона завважила, що деякі з членів комісії були відважні і голосно висловлювали свої критичні завваження.

Андрій Бурчак, активіст СУМ, завважив, що на місці голосування, де він був, представниця комісії відкрила голосування та у своєму слові торкнулася проблеми зміни історії України у зв'язку з сучасною ситуацією. Він бачив багато спостерігачів з різних держав. На його думку, судді були чесні, але була проблема з рахуванням голосів.

Адріана Гельбіг розповіла, що на тему виборів на Закарпатті, де вона була, написала вже статтю до преси. Вона ствердила, що на Закарпатті панувала система підпалювання членів комісії.

Мішел Поливко розповіла про різницю, яка була у її враженнях з-перед п'яти років і тепер. Вона з подивом завважила, що 13,000 осіб поїхало добровільно, оплачуючи кошти, та ще в часі Різдвяних свят, щоб бути спостерігачами. П'ять років тому вона чула тільки російську мову – тепер інакше.

Останніми розповідали про свої враження Роксоляна Топорович і Джеремі МекАртур, які як кінорежисери фільмували процес виборів. Американський співучасник з

теплом завважив, як його захопило піднесення такої великої кількості людей в Україні, що хотіли демократії, і тому він посвятив Різдво і свята, щоб бути в Україні та обсервувати вибори.

На закінчення промовив присутній представник Радіо „Свобода”, який підкреслив, що ці вибори були першими справжніми виборами та що саме молоді вдалося зламати існуючу систему та здобути справедливість. Н. Соневицька, закінчуючи цю цікаву імпрезу, підкреслила, що після вислухання вражень і думок співучасників „помаранчевої революції” ми не маємо права ставити питання: „Де наша молодь?”, бо вона показала себе у найкращому світлі у недавніх подіях в Україні.

О. Кузьмович

Учасники панелю спостерігачів (зліва): А. Геврик, А. Бурчак, А. Гельбіг, М. Поливко, Р. Топорович, Дж. МекАртур.

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ - Нью-Йорк

повідомляє все членство, що

54-ті РІЧНІ Загальні Збори

відбудуться в неділю,

13 березня 2005 р., о год. 2-й по пол.

**у великій залі Академії св. Юра,
при 215 Схід 6-та вул. в Нью-Йорку**

Пропонований порядок зборів:

1. Відкриття.
2. Відчитання протоколу з попередніх Річних Зборів.
3. Звіти:
Управи.
Кредитового Комітету.
Контрольної Комісії.
4. Обговорення і прийняття звітів.
5. Вибір трьох членів Ради Директорів.
6. Вільні внески.
7. Закриття.

Рада Директорів

*Цього року вигасає каденція слідуєчих трьох членів Дирекції:
Любомир Зелик, Орест Глют, Катерина Попович.*

Пропозиції до Номінаційної Комісії належно пересилати на адресу:

SELF RELIANCE (NY) F.C.U.

108 Second Avenue

New York, NY 10003 Attn: Nominating Committee

6 лютого: посвячення Українського музею в Нью-Йорку

Управа та адміністрація Українського музею повідомляє, що будова і викінчення нового приміщення закінчені і 6 лютого відбудеться посвячення нового будинку. Свято почнеться о 2-й год. по полудні. Адреса: 203 Second Avenue, New York, NY 10003-5706. Тел.: (212) 228-0110. Просимо зголоситися до участі до 31 січня. Урочисте відкриття музею з виставкою творів Олександра Архипенка відбудеться в неділю, 3 квітня.

Ольга Гнатейко, голова Управи
Марія Шуст, директор музею

**НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА
в АМЕРИЦІ**

запрошує на доповідь

МИКОЛИ МАРИЧЕВСЬКОГО

(Київ)

головного редактора мистецького часопису
„Образотворче мистецтво”

**„Сучасна українська
образотворчість: напрямки,
тенденції, течії”**

**в суботу, 12 лютого 2005 р.
о год. 5-й по пол.**

в будинку НТШ

63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Продюсерський центр "Міст-Медіа" представляє:
ГЕРОЇ ПОМАРАНЧЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ -
 концерти Народної артистки України

Оксани БІЛОЗІР

Детройт

19 лютого 7:00 вечора
 26601 Ryan Rd., Warren, MI
 586-757-6322

Спонсори: Міст-Детройт, Міст Олана,
 Кредитова Спілка Самопоміч

Торонто

20 лютого 5:00 вечора
 Metro Convention Centre

Спонсори: крамниця Вест-Арка,
 компанія Срібна Мандрівка,
 телепрограма Світослад
 Квитки у відділах Кредитової Спілки Будучність,
 у крамниці Вест-Арка, у головному офісі корп. Міст
 або за тел. 416-236-2032

Клівленд

26 лютого, 7:00 вечора
 Hall of Pokrova
 Ukrainian Church
 6812 Broadview Rd.,
 Parma, OH
 216-240-4997

Спонсори: Корпорація Огайо Експорт,
 International Food Deli

Чикаго

27 лютого, 5:00 вечора
 Copernicus Cultural and
 Civic Center
 5216 West Lawrence Avenue
 773-489-9225

Спонсори: Міст-Карпати,
 MB Financial Bank

Гартфорд

4 березня, 7:00 вечора
 Bulkley High School Auditorium
 300 Wethersfield Ave.
 860-965-8349
 860-296-9019

Філадельфія

5 березня 7:00 вечора
 Ukrainian Educational and
 Cultural Center
 700 Cedar Rd., Jenkintown, PA
 215-725-0377

Спонсори: Міст-Америка,
 Universal Travel Services

Нью-Йорк

6 березня, 2:30 по полудні
 Millenium Theatre
 908-474-1100

Спонсор: Міст-Америка

Генеральні спонсори кнцертів:

**Кращі музиканти України
 та шоу-балет "Фест"**

Генеральне консульство України: New York, 240 E, 49 St...

Генеральний консул України в Нью-Йорку Сергій Погорельцев

НЬЮ-ЙОРК. – 21 січня був звичайний день праці в усій Америці, і в Генеральному консульстві України в Нью-Йорку теж... Впродовж дня до консульства звернулося 64 відвідувачі. Їх приймав консул Андрій Наджос, оплату консульських послуг обіч нього приймала касир Ольга Конончук. Консул мав причину для суму: дорогою до праці на його авто здійснив наїзд необережний водій. Але жоден з відвідувачів не відчув настрою дипломата: в консульстві навчені витримки за будь-яких обставин. У приймальні я запитав у двох чоловіків – Олексія Білоуса і Миколи Яромиша – про причину їхнього звертання до консула. Відповів старший віком Олексій Михайлович:

– Я приїхав з села Ніговиців Рівненської області 15 років тому. Хочу мати документ про українське громадянство, тому що я є українцем. Мій батько загинув на фронті, коли мені було три роки, і я зостався сиротою, з матою, сестрами і братами. Дуже прошу консульство надати мені громадянство і видати паспорт. Зі мною приїхав брат мого зятя, який теж має своє прохання. Наше рішення сталося тому, що Україна

тепер стає іншою, а ми американцями вже не будемо, а українцями будемо довічно.

У своїх службових кабінетах були зайняті щоденною працею консули і технічні працівники. На мої запитання про буденні турботи дипломатичної установи відповів Генеральний консул Сергій Погорельцев:

– Передовсім я хочу висловити вдячність „Свободі“ за нашу співпрацю, за об'єктивне висвітлення подій в Україні і діяльності нашої установи. Треба визнати, що іноді люди не мають повної інформації про працю консульства, деякі не мають жодної інформації, а трапляється, що їм надається спотворена інформація. Найперший наш обов'язок і завдання – захист прав та інтересів громадян України, фізичних і юридичних осіб. Ми покликані сприяти розвитку двосторонніх взаємин зі США в політичній, економічній, культурній площинах. Ще один напрям – співпраця з українською діаспорою, яка в Америці дуже чисельна, активна, докладає багато зусиль до того, щоб в Україні будувалася справжня демократія.

– Які спільні проекти здійснено, що планується на майбутнє?

– У 2004 році ми провели представлення туристичних можливостей України, в якому взяли участь представники великих туристичних агентств та компаній, місцевої влади, журналісти. Було поширено багато цікавої інформації з України. В нинішньому році проведемо такий захід в значно ширшому масштабі. На Союзівці, оселі відпочинку Українського Народного Союзу, відбувся семінар для батьків, які усиновили дітей з України. В цій зустрічі взяли участь також представники Посольства України в США з Вашингтону. Ще трапляються випадки, коли після усиновлення дитини ми не дістаємо жодної інформації про неї, хоча це передбачено законом. Така праця буде постійною. До Українського музею гетьманства були передані картини зі спадщини гетьмана Павла Скоропадського. Ми продовжимо старання щодо повернення в Україну її культурної спадщини. Діаспора в цьому нам багато допомагає. До бібліотеки Дипломатичної академії при Міністерстві закордонних справ України передано значну кількість книг з бібліотеки проф. Тараса Гунчака, планується передання до Києво-Могилянської академії бібліотеки св. п. проф. Володимира Жили. Спільно з діаспорою проведено багато заходів політичного і культурного змісту. Ми постійно співпрацюємо з УККА, УНСоюзом, багатьма іншими організаціями, які я не наважуюся перелічувати, щоб когось не пропустити і цим не образити. Усім ми щиро вдячні!

– Чи можна навести приклад співпраці з американським середовищем?

– Про туризм я вже сказав. Торік Генеральне консульство підписало меморандум про співробітництво з ньюйоркським центром захисту прав моряків. Фактично таке співробітництво триває вже ряд років, але тепер ми офіційно затвердили порядок нашої спільної

діяльності. Українські моряки на кораблях під прапорами інших держав інколи потрапляють в скрутне становище, тож ми повинні мати інформацію про це і їм допомагати, вирішуючи конфлікти з кораблевласниками, управлінням портів. В результаті вже досягнуто повернення в Україну моряків, які опинилися в дуже складній ситуації на Ямайці (в цьому теж допомогли українці Америки), інші акції. В цьому році на базі Генерального консульства буде проведено семінар з цього питання, за участі працівників інших консульських установ регіону.

В 2004 році проведено кілька підприємницьких форумів, зокрема у Рочестері. Подібний великий форум готується в цьому році в Нью-Йорку. У складі Генерального консульства є представник Торгово-вельно-економічної місії, який докладає багато сил для інформування місцевих підприємців щодо інвестиційних можливостей України. Ця праця стане активнішою, оскільки після виборів Україна отримала великий кредит довіри у світі, показала себе демократичною, прогнозованою державою, надійним партнером.

– Недавні вибори показали, що багатьом громадянам України нелегко до вас дістатися...

– Щоб зарадити цьому, ми вже тривалий час здійснюємо виїзні консульське обслуговування. Взимку до нас звертається щодня близько 50 осіб, а влітку це число зростає до 300 і більше відвідувачів. Щоб полегшити їм звертання, ми виїздимо до місць проживання наших громадян. Плідна співпраця налагоджена з Рочестером, де нам багато допомагають Тамара Денисенко та інші. Будемо проводити дні відкритих дверей в нашому бюро, щоб більше поінформувати громадян України і американських українців про нашу установу. Також поновимо довідковий відділ у „Свободі“, публікації якого були призупинені через надмір праці під час виборів. Будуть зустрічі, пресові конференції. Ми завжди, в будь-який час готові до особистого приймання людей і ще нікому в цьому не відмовили. Я прошу громадян України не боятися звертань до консульства, незалежно від їхнього становища, статусу в США чи інших причин. Ми завжди готові їм допомогти. Для цього ми тут працюємо. В Генеральному консульстві їм буде надана максимально можлива допомога. Ми враховуємо в своїй праці також усі критичні зауваження і поради, які отримуємо.

– Останнє запитання – роль Генерального консульства у виборах президента України?

– Хочу через „Свободу“ подякувати усім громадянам України, які взяли участь в голосуванні. Я знаю, що комусь довелося діставатися здалеку, зі значними труднощами, декілька разів. Ця процедура відповідала законові про вибори, прийнятому Верховною Радою, тож ми дотримувалися закону. У

(Закінчення на стор. 15)

На цій світлинці – усі працівники консульства, крім консула Андрія Олефірова, який був хворий. Зліва в першому ряді - Андрій Наджос, Наталя Костенко, Сергій Погорельцев, Алла Конончук, в другому ряді - Ганна Татарінова, Вячеслав Дітюк, Олег Конончук, Сергій Куликов, Володимир Денисюк, Тамара Довженець.

Просимо надсилати до „Свободи“ запитання, які входять до компетенції Генерального консульства України. Відповіді на них будуть вміщені в тижневику.
Наша адреса: 2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.

Генеральне...

(Закінчення зі стор. 14)

виборах на закордонній ділянці, яка розмістилася в бюро консульства, взяли участь близько 4500 (за три тури – майже 10 тисяч) громадян України. Для одного дня це дуже багато, тому могли бути якісь незручності з чекання в черзі, але ці обставини були об'єктивні.

Дипломати, усі співробітники нашої установи, члени діляночної виборчої комісії зробили усе можливе, щоб максимально полегшити голосування для громадян. Високий рівень організації голосування відзначили міжнародні спостерігачі, так і журналісти, багато громадян України, які розуміли, як нелегко в такому невеликому будинку організувати вибори. Під час виборів панувало велике піднесення. Люди збиралися з великим надхненням і засвідчили політичну активність українського народу, його небайдужість до долі України. Хочу висловити щире вдячність членам виборчої комісії, міжнародним спостерігачам, працівникам засобів масової інформації, співробітникам консульства, які дуже багато зробили, щоб вибори пройшли чесно, прозоро, відповідно до чинного законодавства України. Ми свою функцію виконали на високому організаційному рівні. Ці вибори відкривають великі перспективи для України, якими треба скористатися.

На завершення розмови Сергій Погорельцев, дізнавшись, що в часі перебування Українського Народного Союзу в Джерзі-Сіті перед Головною канцелярією майорів державний прапор України, подарував прапор для бюро УНСоюзу в Парсипані.

Левко Хмельковський

Технічний секретар Володимир Денисюк

Технічні секретарі Наталя Ільницька і Лариса Медведєва

Відвідувачі Олексій Білоус і Микола Яромиш

Консул Наталя Костенко

Відвідувачів приймає консул Андрій Наджос. Поруч – касир Ольга Конончук

Віце-консул Сергій Куликов

Завідувач адміністративною частиною Олег Конончук передає прапор України Президентові Українського Народного Союзу Стефанові Качараєві.

Консул Андрій Олефіров

Адреса
Генерального
консульства
України
в Нью-Йорку:
240 E 49 St., New
York, NY 10017

Телефон:
(212) 371-6965

В Інтернеті:
www.ukrconsul.org

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КООПЕРАТИВА
шукає

БУХГАЛЬТЕРА

Кваліфікації: • CPA або Bachelors degrees у фінансах
• знання комп'ютерних систем включно Windows базованих програм
• знання кооперативних установ бажано
• знання української мови бажано.

Місцевість: Нью-Йорк/Нью-Джерсі. Платня за домовленням.

Зголошуватись до Всеволода Саленка, президента
Телефонувати **безкоштовно (866) 859-5848.**

УКРАЇНА І СВІТ

Повстання проти лукавого

„...не введи у спокусу, але
визволи нас від лукавого...”
(З молитви)

Здається, за всю історію України до неї ще ніколи так масово не була прикута увага світу, як за 17 днів наприкінці 2004 року. Несподіване українське явище отримало купу означень: „Помаранчева революція”, „Народження нації”, „Зміна геополітичних координат”, „Торжество національного духу” і т. п. Додавлю тут ще своє – „Повстання проти лукавого”.

Бо й справді останнє десятиліття в Україні можна ознаменувати як епоху торжества лукавого. Слово правди було розтоптане. Більшість телеканалів скуплено нечесними скоробагачками, і журналісти стали слугами лукавого. Тих, що не хотіли продатися – вбивали. І хоч відомо, хто замовляв їх знищення, винних не покарано, бо винні – це влада. За умов, що Генеральний прокурор, міністер внутрішніх справ, голова СБУ є ставлениками цієї влади і її слухняними виконавцями, а суди в Україні вже давно привчені не перечити владі, народ виявився заручником бандитів і був приречений на мовчання. Відчуття безкарності лиш помножило в узурпаторів зухвальство й цинізм у методах залякування, підкупу, брехні й фальшування. Коли владі не вдалося провести референдум, де „іменем народу” мала бути узаконена вічність їхнього панування, коли не вдалось через парламент провести т. зв. „конституційну реформу”, за якою ця ж влада залишалася б при владі, вони пішли на президентські вибори, ані крапельки не сумніваючись у перемозі свого ставленика. За припущеннями режиму Медведчука-Кучми-Януковича, „населеніє” України мало б бути нездатним на якийсь масовий опір (проковтнуло ж фальшування президентських виборів 1999 року, змирилося ж з розправою в 2002 році над обраною народом більшістю в парламенті), причин сумніватися у перемозі свого ставленика на президентських виборах вони не мали. І ось на тобі – мільйони громадян України вийшли на майдани. Повстання проти лукавого!

Очевидно, що воно мало своїх предтеч. Це і масове формування молоді (що не захотіла жити в суспільстві брехні) в громадське об'єднання „Пора”, це й протестне голодування співробітників телевізійного каналу (за спробу закрити їм рота), це й відмова окремих журналістів говорити неправду (з підвладних телеканалів). Що раз більшими стали випадки відмеж-

ування від лукавого. Особливо знаковим на цьому тлі є вихід з партії СДПУ(о) віце-голови Верховної Ради Олександра Зінченка.

Очолити тимчасову комісію Верховної Ради з розслідування фальшування на виборах голови міста у Мукачеві, він вжахнувся. Безчинства робилися під орудою СДПУ(о) у спілці з кримінальними злочинцями. (Нагадаємо, що соціал демократами об'єднаними керує Віктор Медведчук). Бути в такій партії є аморальним. О. Зінченко перейшов на бік правди, і така трансформація є зрозумілою для кожної нормальної людини.

У суспільстві стали очевидними признаки процесу очищення. Тому є абсолютно незрозумілими і поодинокі метаморфози в зворотному напрямку. В даному випадку йтиметься про особу, що очолювала виборчий штаб висування від злочинної влади.

Тарас Чорновіл з'явився на українському політичному горизонті швидше за спадковість, ніж за хистом – ніхто не чув про його мистецькі чи наукові досягнення, про успіхи в підприємницькій чи фінансовій діяльності. Такий собі пересічний галицький хлопець, патріотизм якого полягав в розклеюванні листівок – „Бандитам – тюрми”, таких хлопців у Галичині тисячі. В той час, коли тисячі цих хлопців стояли на майданах з помаранчевими відзнаками і скандували „Банду геть!”, він один погодився, що бандити мають залишитися при владі.

Після фатального відходу з політичної арени В'ячеслава Чорновола дехто з його оточення, як вияв шани, підштовхнув Чорновола-молодшого до парламенту. Львів'яни, з таких же моральних міркувань, підтримали. На початках деякі незалежницькі кроки Чорновола-молодшого в парламенті навіть імпонували, мовляв, не хоче бути лише мовчазною батьковою тінню, шукає власного місця. Але виступ Тараса Чорновола на 5-му каналі телебачення з коментарем „яєшного скандалу” в Івано-Франківську уже змусив задуматися, де межа між здоровою амбітністю та зрадою чи маразмом. Він відкрито заявив, що переходить до тих провладних сил, яких ще недавно сам звинувачував у вбивстві свого батька. Бо так його, бідолошного, бачте, вразив „фашизм” кинутого яйця, кинутого, зазначу, не в людину-Януковича, а в представника морально збанкрутілої влади.

(Закінчення на стор. 19)

Що бачив А. Аслунд в Києві

Андерс Аслунд, директор програми в справах Росії й Євразії при Інституті Корнегі для Міжнародного миру і економічний радник українського уряду від 1994 до 1997 років, на п'ятнадцятому дні „помаранчевої революції”, відвідуючи Київ і Донецьк, помістив у „The Weekly Standard” статтю під заголовком „Ukraine Whole and Free; What I saw at the Orange Revolution”.

Приїхавши до Києва автом, А. Аслунд поблизу парламенту застряг на заповненій демонстрантами дорозі, змушений був покинути свій автомобіль і включитися в революціонізоване море людей, – майже всі молодшого віку, які, на його думку, поводитися „надзвичайно спокійно і організовано”, а головні їхні лозунги були: „Ющенко – наш Президент!”, „Не дозволимо нас позбавити свободи!” і „Схід і Захід – разом!”.

Демонстранти машерували під національними прапорами чи помаранчевими прапорами опозиції. Не бракувало там прапорів з назвами сіл та міст, з яких демонстранти прибули, але не було прапорів окремих партій, підприємств, організацій, спілок. Характерним для демонстрантів було підкреслювання принципів законності і порядку, свободи і національної єдності. Тобто, як підкреслює Аслунд, ішлося про політичну, а не соціальну чи економічну революцію. Людська маса виступала „проти безправ'я і репресії, в оброні демократії й свободи”. Це була класична буржуазно-ліберальна революція, подібна до революції 1848 року або до „окаситної революції” в Празі в 1989 році.

А. Аслунд далі пише, що „напівжартома люди називають її революцією мільйонерів проти більйонерів”. Три революційні дуже багаті підприємці – Юлія Тимошенко, Олександр Зінченко і Петро Порошенко – критикують не великомаштабну комерційність, а „бандитів”. Три найбільші олігархічні групи зібрали 300 мільйонів доларів на підтримку Віктора Януковича. Однак більшість української комерційної спільноти підтримує Віктора Ющенка, як також 17 західних та центральних україномовних округ країни (Януковича підтримує 10 російськомовних східних і південних округ).

А. Аслунд, щоб краще зорієнтуватися щодо загальної ситуації в Україні, вирішив поїхати до Донецька, щоб зустрітися з середовищем Януковича, з провідниками індустрії. „Я був вражений, – зізнається Аслунд. – Ці саморобні більйонери надзвичайно спритні й динамічні, політика для них є засобом, з допомогою якого вони розвивають свої бізнеси”. Деякі викуплювали старі советські сталеварні і модернізували їх.

Покищо більшість своєї сталі вони продають Китаєві і Близькому Сходу. Однак, все активніше українські підприємці стараються дістатися до європейських ринків, увійти в членство Світової Торговельної Організації (СТО), домогтися вільної торгівлі з Європою.

А. Аслунд як економіст запитував українських підприємців у Донецьку „про їхні бізнесові інтереси в Росії”. Ніхто з них не на-

був в Росії значної власності. Вони також не мають поважних російських партнерів. Якщо йдеться про енергоносії, вони їх купують на вільному ринку, а в дільниці сталі росіяни є їхніми найжорсткішими конкурентами. І тому хоч географічно вони є близькі до Росії, донецькі барони сталі нудьгують за Європою.

Помимо того, що в авторитарних східних округах України, Донецьку і Луганську, навіть великі підприємці не мають відваги вільно висловити своїх думок, А. Аслунд зазначає: „Мої співбесідники висловлювалися з великим респектом про Ющенка, який, до речі, дуже обережно уминає чогось, що могло б образити схід”. Якщо йдеться про питання сепаратизму, каже далі А. Аслунд, то „всі мої співбесідники хвилювалися, і стверджували, що ця ідея є хибною.”

Ошасливлений всім, що бачив і чув в Донецьку, приятель України А. Аслунд вернувся до Києва і широко прокоментував цю свою поїздку. Великі підприємці в Донецьку у співрозмові з ним висловлювалися, що вони не погоджувалися з затяжною політичною кризою в країні, хоч би лише тому, що це позначилося б на їхніх прибутках. Підприємці Донецька готові прийняти президента В. Ющенка, бо вони занепокоєні своєю репутацією на Заході. Якби там не було, але українська еліта (а не російська) є їхнім основним зв'язком як з українством, так і з зовнішнім світом. На кінець Андерс Аслунд стверджує, що „політична криза на Україні є природним вислідом політики Президента Кучми. З однієї сторони він привів Україну до вільного і динамічного ринку, що є позитивом. З негативного боку під його керівництвом держава сприяла лише декільком компаніям”.

А. Аслунд вважає, що втручання Росії в українські вибори в цьому році було курйозним, зокрема оскільки Україна має палке бажання мати тісні зв'язки з Європою. „Пояснити потягнення президента Путіна можна хіба що лише його ненавистю до демократії та побоюванням, що демократія може поширитися й на Росію”.

Рекомендуючи Україну Європі, А. Аслунд пише: „Україна стукає на двері європейської спільноти, стараючись відчиститися від корупції і безправ'я, вона потребує її помочі. Однак, понад усе, Україна потребує доступу до ринків, і надії на членство в європейській спільноті. А для європейської спільноти буде чималим викликом широко вітати українську націю, яка наразі народилася”.

Іван Гвозда,
Сиракюз, Н. Й

УКРАЇНЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КООПЕРАТИВА

шукає

ГЕНЕРАЛЬНОГО МЕНАДЖЕРА

провадити щоденну працю в понад 120-ти мільйоновій федеральній кооперативі.

Кваліфікації: • *Bachelors or Masters degree у фінансовій адміністрації*
• *знання комп'ютерних систем включно Windows базованих програм*
• *знання кооперативних установ бажано*
• *знання української мови бажано.*

Місцевість: *Нью-Йорк/Нью-Джерсі. Платня за домовленням.*

Зголошуватись до Всеволода Саленка, президента.
Телефонувати **безкоштовно (866) 859-5848.**

НОТАТКИ СПОСТЕРІГАЧА В УКРАЇНІ

Ми не дали вкрати нашу перемогу!

Відлуння „помаранчевої революції“ блискавицею рознеслося по всіх закутках земної кулі, а особливо після другої тури виборів. Пробувши на чужині понад 60 років, ми завжди старалися якимсь способом допомогти Україні визволитися з довголітнього ярма. І ось наші сподівання і напруження досягли найвищих вершин. День повторного голосування, 26 грудня, наближався швидкими темпами. По радіо і в Інтернеті Український Конгресовий Комітет Америки (УККА) закликав добровольців зголошувалися міжнародними спостерігачами (за власні кошти) в час повторних виборів 26 грудня. Порадившись з дружиною, ми вирішили підтримати цей заклик, бо настав час не словом, а ділом допомогти Україні. Один за одним, в Україну приїхало 12 тисяч спостерігачів з усіх закутків світу. Я дуже гордий з того, що був одним з них.

Зв'язавшись через Інтернет зі штабом відділу УККА у Києві, я виповнив відповідні заяви і на другий день мене повідомили, що я прийнятий до складу спостерігачів. В той самий день я звернувся до Генерального консульства України в Чикаго у справі візи і два дні пізніше вже з візою в руках зайшов до української туристичної агенції, де придбав квитки на швейцарську аеролінію до Києва. 19 грудня, в неділю, у день святого Миколая, об 11-й годині вечора, посадили нас в літак, і тут виникла проблема: в літаку понамерзала крига на крилах. Дві години часу забрало, щоб їх розморозити, і на початку 2-ої години ночі ми, нарешті, піднялися в повітря. Прилетіли у Цюрих десять біля 3-ої години по полудні. Я спізнився на літак до Києва. Мені запропонували летіти через Відень. Нарешті, о 1:30 ранку я прилетів до Києва. На мене чекав водій від бюро УККА, а також мої знайомі з Асоціації дослідників Голодоморів, які мене привезли до квартири, що її замовило бюро УККА близько Майдану Незалежності.

Тришки відпочивши, я спустився до Хрещатика, зайшов до кав'ярні, поснідав і пішов до наметів, де тисячі молодих і старших людей грілися біля багать, розпалених у залізних бочках. Деякі з них підігрівали каву чи чай, а інші підсмажували ковбаску на сніданок і весело при цьому жартували. З деякими з

них я познайомився. Це були переважно молоді хлопці і дівчата, студенти, прості селяни, міщани, робітники та інтелігенція. Зібралися вони з усіх регіонів України, щоб захистити демократичні вибори в Україні. Після цього я зайшов до київського бюро УККА, де мене зустріли дуже ввічливі і привітні його працівники, які, як я зауважив, спритно давали собі раду з масою телефонних дзвінків та людей, які заходили до бюро за інформаціями. Отримавши посвідчення спостерігача та інструкції про час і місце семінару, я вийшов на Хрещатик, щоб помилуватися золотим верхом Києвом. В захопленні я й не стямився, як опинився на Софіївській площі, відвідав могилу Патріярха Володимира, а відтак Михайлівський собор і пам'ятник жертвам Українського Голодомору 1930-их років.

В другій половині дня з ексективним директором Асоціації дослідників Голодоморів Наталією Суходольською відвідали редакцію газети „Слово Просвіти“, де зустрілися з депутатом Верховної Ради Павлом Мовчаном та його дружиною Любов'ю Голотою, головним редактором цієї газети. Після короткої розмови П. Мовчан і Л. Голота від'їхали до східних і південних регіонів, де агітували за В. Ющенка. Перед від'їздом вони поінформували мене, що В. Ющенко матиме виступ на ювілейному прийнятті заслуженого мистця України Івана Марчука. Я не міг пропустити такої нагоди і пішов на цю зустріч. В концертній залі я зустрів не тільки В. Ющенка, але і його дружину Катерину, яка колись була моєю сусідкою в Чикаго. На прийнятті було багато чужоземних кореспондентів, письменників, депутатів Верховної Ради та амбасадорів Польщі, Японії, Казахстану, інших країн. Японський посол Кішічіро Амає попросив свого кореспондента Масакі Арай з токійського телебачення, щоб той зробив зі мною інтерв'ю на тему української діаспори в Америці та її ставлення до „помаранчевої революції“, що ми й зробили наступного дня. Цього ж дня я знову навідався до канцелярії УККА, щоб отримати призначення на виборчі дільниці. Мене послали до міста Гадяча Полтавської області.

Наступного дня, 23 грудня, я

відвідав Патріярха УКЦ КП Філарета, а по обіді був на семінарі закордонних спостерігачів, що відбувся у будинку УНІАН. Наступного дня Левко Лук'яненко, який щойно повернувся з Харкова, скориставшись моїм перебуванням у Києві, організував зустріч з членами Асоціації дослідників Голодоморів для обговорення плянів співпраці з Фондацією Українського Голодомору у США. На мою пропозицію, ми дійшли згоди у майбутніх виданнях про трагедію 1930-их років не вживати слів голоділка, голод, великий голод, страшний голод, штучний голод, бо це створює труднощі при поясненні чужинцям, що мається на увазі. Тому ми мусимо вживати слово геноцид, яке не потребує жодних тлумачень. Після цієї зустрічі я вирушив на головний залізничний двір і через три з половиною години прибув до Полтави. Вагони і обслуговування були найвищої класу. Опівночі ми добралися до Гадяча, а відтак до мого села Малі Будища. В суботу вранці я поїхав у Гадяч до штабу О. Мороза. Там мене тепло зустрів Василь Глухота, редактор радіо „Місто“ – єдиної студії у Гадячі, який налічує понад 25 тисяч мешканців.

У неділю, 26 грудня, о 7:15 ранку, ми приїхали на виборчу дільницю в селі Малі Будища. Коли оголосили, що я є закордонним спостерігачем, то всі на мить зазвмерли, але, довідавшись, що я розмовляю українською мовою, обступили мене і кожен хотів якось догодити. Ми разом переглянули всі списки і документи, перевірили всі скрині і відтак впустили голосуючих. Я пояснив, що не підтримую жодного з кандидатів, а прийхав тільки для того, щоб голосування пройшло чесно і прозоро, щоб не було ніяких фальсифікацій. Ми все записували на відео та фотографували, бо так мені сказали робити. З села ми поїхали до Гадяча, де відвідали сім дільниць. Скрізь, куди ми заходили, мене представляли як чужоземного спостерігача. У

Гадячі ніяких порушень ми не зауважили, люди зі скаргами до нас не зверталися. З Гадяча ми поїхали у село Вельбівку. Там нас зустрів натовп людей, які скаржилися, що голова колгоспу їх привіз автобусом на дільницю, а назад автобуса не прислав. Ми відразу знайшли голову колгоспу – і через п'ять хвилин з'явився автобус. Всі були дуже задоволені.

Коли ми прийшли на дільницю у Соснівці, до нас прийшли зі скаргою зі сторони В. Януковича на секретарку, яка представляла сторону В. Ющенка. Ми прийняли їхню скаргу до уваги і попросили, щоб вони зробили це письмово і таким способом вичерпали цей інцидент. Після Соснівки ми відвідали села Осняги, Сари, Красну Луку, Римарівку та Мартинівку. Скрізь ми повторювали нашу процедуру і скрізь приймали нас з повагою, без ніяких порушень і пригод. На закінчення мене привезли до мого рідного села Малі Будища, де я був на відкритті дільниці. Ми були на підрахуванні голосів з вислідом 83 відс. за В. Ющенка і 17 відс. за В. Януковича.

Я познайомився з багатьма односельчанами. Наступного дня, один з них – Микола Єгоров, їхав зі своїми дітьми у Київ, на Майдан Незалежності, і підвіз мене до столиці. У Києві ми всі разом пішли на Майдан, де з великим піднесенням долучилися до тисяч людей, які веселилися, співали, танцювали, колядували та вигукували: „Ющенко – наш президент!“ Це був такий момент піднесення у моєму житті, що бракує слів, щоб його описати.

Наступного дня я знову провів вечір зі знайомими на Майдані Незалежності аж до пізньої ночі. Ранком розпрощався з Києвом, і літак поніс нас на своїх крилах до Чикаго, з гарними споминами про українських людей, про „помаранчеву революцію“, про історичну боротьбу за демократичний спосіб життя.

Микола Міщенко,
Чикаго

Марка на честь інавгурації В. Ющенка

23 січня, в день інавгурації Президента В. Ющенка, пошта України ввела в обіг нову поштову марку на честь цієї події. На марці вміщено фотографію кореспондента УНІАН В. Побединського, зроблену на київському Майдані Незалежності в дні „помаранчевої революції“. Марка видрукувана тематичним аркушем, який містить 7 мініатюр. На полях аркуша є написи „Вірю. Знаю. Можемо. Так!“ і „Інавгурація Президента України. Січень 2005“. Номінал марки – 45 копійок. Наклад – 500,024 примірники.

Минулого тижня нову марку люб'язно надіслала з Києва до редакції „Свободи“ директор видавництва „Марка України“ Валентина Худолій. Адреса видавництва: Хрещатик, 22 Київ, 01001 Ukraine. Електронна пошта: philately@stamp.kiev.ua

Зліва: К. Ющенко, В. Ющенко, М. Міщенко

Україна...

(Закінчення зі стор. 1)

формується, і серед частини її населення почали з'являтися сепаратистські мрії. Але не тільки серед них, на сході й півдні. Пройдіться вулицями Львова чи Тернополя чи Коломиї і без труднощів знайдете чесних людей, які переконуватимуть вас, що той Донбас і ту Харківщину треба відтяти від „неньки“. В ході кампанії новому президентові доводилось воювати проти цих безумних сепаратистських тенденцій не менше, ніж з рядом закидів в його сторону з боку інших кандидатів-опонентів.

Правда, протягом двох місяців, листопада й грудня 2004 року, Україна стала якісно іншою країною. Свідомість її громадян знала великих змін внаслідок „помаранчевої революції“ про яку заговорив увесь світ.

„Нас – багато! І нас не подолати!“. Це мантра революції кінця 2004 року.

Але – „нас багато і нас не подолати“ було дійсністю протягом століть, коли Україна не була самостійною. І щойно коли декілька мільйонів українців одноставно усвідомили це – безконечно повторюючи мантру-закликання, – вони змінили свою країну.

Ще наші бабусі казали: „Нема злого, щоб на добре не вийшло“. І мали рацію: у президентській кампанії 2004 року зло не було „дефіцитним“. Але справа таки вийшла „на добре“. Українці краще себе пізнали. Войовничі „східняки“ їхали на захід і там зустрічали не звірів, а людей – таких, як вони, які ще й гостили їх гарячим чаєм і пиріжками у

холодні зимові дні розтягнутої передвиборної кампанії. „Західняки“ їхали на схід і південь як спостерігачі на виборчих ділянках, і хоч деякі зустрілись з войовничою ненавистю місцевого „населення“, інші подружились з людьми – такими, як вони. І в Україні не знайшлося ні одного регіону, в жодній турі виборів, де не було виборців, які віддали свій голос за „народного кандидата“. То де ж той поділ країни на схід і захід? Штучно творений, але новій владі треба буде і це явище подолати.

І ще така деталь: внаслідок великого зрушення в Україні стало модним бути українцем. Без директив Національної ради з питань радіомовлення, радіостанції почали грати українські пісні – ті нові, з майданів, і призабуті, з перших років незалежності, як, наприклад, пісня „Україна“ Тараса Петриненка. А національний гімн стільки разів звучав з естради Майдану і на телебаченні, що тисячі, які ніколи не співали його, навчилися усі слова. Та й безліч молодих людей, без закликів і плачів активістів Товариства „Просвіта“ почали спілкуватись українською мовою. Модно! І все це завдяки тому, що уродженець східноукраїнського села Хоружівка і випускник Тернопільського університету (де, до речі, він відкрив для себе українські Карпати) вирішив позмагатись за право бути першою особою в Україні.

Дивлячись в очі людей на майдані, під час всенародної інаугурації, Президент Ющенко заявив: „Я став президентом волею українського народу!“. І це був відгомін на його тверді слова 4 липня 2004 на схилі Дніпра, перед масою його прихиль-

ників: „Я йду у президенти“. Тоді він повів довгу колону на Площу Лесі Українки, щоб зареєструвати свою кандидатуру в Центральній виборчій комісії (ЦВК).

Скільки разів, протягом останніх років доводилось чути про нерішучість Віктора Ющенка! Як головний банкір України він довго не випускав в обіг автентичну українську валюту – гривню. Нерішучий. Але врешті випустив її і через два роки зумів врятувати її від провалу внаслідок світової фінансової кризи. У 1999-му відмовився від кандидатури на президента, а згодом якимось без ентузіазму очолив уряд. Нерішучий. Але за короткий час свого керівництва урядом він запам'ятався „маленьким українцем“ як ефективний провідник. У 2000 році не приєднався до кволого руху „Україна без Кучми“, але коли взявся за створення бльоку „Наша Україна“, блискуче виграв вибори до Верховної Ради 2002 року. Опозиція дістала в Україні своє справжнє значення. А через два роки „нерішучий“ Ющенко „пішов у президенти“. І виграв.

Мушу зізнатись, біля 3:30 ранку, 22 листопада, коли після явної фальсифікації другої тури виборів кандидат Віктор Ющенко закликав українців прийти на Майдан Незалежності о 9-й годині, я переживав. Я боявся, що прийде дві-п'ять тисяч людей, як у попередніх демонстраціях „Україна без Кучми“ і вийде „пшик“. Тепер мені дуже приємно, що я помилявся, бо вийшли мільйони: насамперед кияни, а потім мешканці усіх-усіх куточків України. Запам'ятався напис на Майдані родини з Слов'янська, що на Донбасі: приїхали до Києва, на Майдан,

щоб висловити свою підтримку кандидату у президенти Віктору Ющенкові. А Слов'янськ – це ж територія Віктора Януковича. Як заявив Президент Ющенко 25 січня Раді Європи: він переміг у 17 областях України, плюс у місті Києві, а такої широкої підтримки не досягнув ні перший, ні другий президент нинішньої України!

Зворушливим був екуменічний Молебень у соборі св. Софії день після інаугурації, де за нового президента молились і бажали йому успіхів священнослужителі усіх християнських Церков України. Це – яскравий контраст з Росією, де розрізняють „традиційні“ і „нетрадиційні“ (для Росії) конфесії і де навіть така глобальна Церква, як Римо-католицька, вважається нетрадиційною. У своєму виступі в соборі Президент Ющенко згадав, серед іншого, що по цій підлозі ходив Ярослав Мудрий. Непоганий прелюд перед відлетом у Москву, яка вже сторіччями намагається присвоїти собі Київську Русь.

До речі, візита до Москви Президента яскраво відрізнялась від візитів його попередників. Відразу після виходу з літака він заявив, що має на меті розв'язати міти стосунків між країнами зразку 1930-их років. Його плян – нормальні стосунки з Росією, але враховуючи національні інтереси України.

В тому ж пляні успішним був штрих „нерішучого“ Віктора Ющенка у призначенні виконуючою обов'язки прем'єр-міністра України – Юлії Тимошенко. Протягом останніх двох тижнів йому дорікали, що він зволікає з цією справою. А він підписав указ 24 січня і полетів до Москви. Мовляв, ви не хотіли Юлю, а я хотів. Якщо вам це не до вподоби, то це ваша проблема.

О 9-й ранку 25 січня, пані Тимошенко під'їхала до строгого, колишнього будинку поліцейського ГПУ на вулиці Грушевського (колишній Кірова) і почала працювати там як виконуючий обов'язків голови уряду України. Верховна Рада все ще має затвердити це призначення, але те, що люди хочуть бачити її прем'єром, немає ніяких сумнівів.

А щодо самої інаугурації, то не обійшлося без ложки дьогтю, і то від нашого рідного новинарського каналу CNN. В неділю, 23 січня, CNN починав свої пообідні цикли новин з інаугурації президента України. Зйомки були роблені в Києві, але кореспондент мережі звітував з ... Москви! І в своєму звіті не уникав московського ракурсу на події в Україні.

Зате присутніми в Києві на інаугурації було понад півтори тисячі журналістів і рекордне число офіційних закордонних делегацій 64, в тому числі вісім президентів. Коли усіх по черзі представляв голова Верховної Ради Володимир Литвин, присутні оплескували кожного гостя, але четверо дістали „бурхливі аплодисменти“. Президент Польщі Александер Квасневський, голова грузинського парламенту Ніно Бурджанадзе, колишній Президент Чехії Вацлав Гавел і наш, того дня все ще секретар Державного департаменту США, Колін Павел.

Приятелі Студії Мистецького Слова

та

**Федеральна Кредитова Кооператива
„Самопоміч“ в Нью-Йорку**

запрошують колишніх студійців та всю громаду

вшанувати

**90-ЛІТТЯ
ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ**

та

**40-ЛІТТЯ
Студії Мистецького Слова**

неділя, 17 квітня 2005 р.

Pierre Hotel

5th Avenue, Manhattan

від год. 12:00 – 2:30 по пол.

*За інформаціями просимо звертатися
до*

М. Кебало: (718) 291-4166

„Енциклопедія України в Інтернеті“ несе у світ знання про наш народ

Два роки тому „Свобода“ вже повідомляла про проєкт „Енциклопедія України в Інтернеті“ та творчу групу, котра втілює його. Завдяки наполегливим зусиллям групи фахівців торонтського бюро Канадського Інституту Українських Студій (КІУС), це універсальне джерело інформації поступово стає дійсністю. Після завершення першої фази проєкту, „Енциклопедія України в Інтернеті“ (ЕУІ) стане найбагатограннішим та найвичерпнішим англomовним джерелом інформації про Україну й українців. На сьогодні „ЕУІ“ містить уже понад 1400 енциклопедичних гасел. Уже тепер сторінку ЕУІ щоденно відвідує понад 250 користувачів з різних країн світу.

Однак, з огляду на велику складність проєкту „Енциклопедія України в Інтернеті“, на сьогоднішній день „ЕУІ“ містить лише

маленьку частку монументального об'єму знань, який колись має бути доступним користувачам Інтернету. Те, як швидко КІУС зможе повністю здійснити цей проєкт, залежатиме, великою мірою, від фінансової підтримки української громади в діаспорі. Чеки просимо виписувати на „CIUS – Encyclopedia of Ukraine“ і висилати на адресу: CIUS, Encyclopedia of Ukraine, 450 Athabasca Hall, University of Alberta, Edmonton, AB T6G 2E8, Canada.

Усі жертводавці отримають посвідки для відтягнення від податків. Допоможіть КІУСові представити світові найавторитетніше і найбагатше електронне джерело інформації про Україну і українців англійською мовою!

Богдан Клід,
Едмонтон, Канада

Починається приготування до 75-річчя Великого голоду-геноциду 1932-33 років

НЮ-ЙОРК. - У 2008 році українці всього світу відзначатимуть 75-ту річницю Українського голодомору-геноциду 1932-1933 років. З цього приводу УККА запрошує представників усіх провідних українських американських організацій на спеціальне засідання для створення Крайового громадського комітету з відзначення 75-ої річниці українського Голодомору-геноциду.

Засідання відбудеться в суботу, 12 лютого, о 1-ій годині по полудні, в Крайовій канцелярії УККА (203 Second Ave.,).

Крайовий комітет матиме на меті організацію ряду заходів з відзначення 75-річчя Великого голоду, включно з виставками, академічними конференціями та іншими ініціативами.

За детальнішими інформаціями або для реєстрації участі в цьому засіданні просимо контактуватися з Тамарою Гало-Олексій, ексекутивним директором УККА, на число телефону: (212) 228-6841 або електронною поштою на адресу: ucca@ucca.org

УККА

Повстання...

(Закінчення зі стор. 16)

Можна б повірити у вразливість тонкої натури Т. Чорновола, якби він з таким же обуренням виступив кілька днів перед тим, коли кинули з натовпу яйцем у відомого політика Юлію Тимошенко. Чомусь я не почув його обурень, коли молодчики Дмитра Корчинського обкидали пакетами з майонезом та яйцями гостя України, відомого у світі мецената Джорджа Сороса. Коли в американського губернатора штату Каліфорнія Арнольда Шварцнегера хтось з натовпу кинув яйцем, то він лиш віджартувався, вказуючи пальцем на винуватця: „Ти мені ще будеш винен бейкон, бо я люблю яєшню з бейконом!“. Наш же здоровань, що мітить в президенти, від одного виду розбитого яйця закотив очі до неба і гепнувся на землю. І хоч це породило в народі купу анекдотів і цілі рубрики – „Веселі яйця“, сердобольному Тарасові Чорноволу це не завадило, щоб оголосити про свій остаточний перехід в табір антинародної влади.

Знаємо, що він свого часу вийшов з фракції „Наша Україна“, але тоді я ще не сприйняв це осудно, оскільки фракційна дисципліна і вимога одностайності не завжди до вподоби негідній особистості (знаю по собі) і цьому ще можна знайти виправдання. Навіть тоді, коли почув, що Тарас Чорновіл є радником прем'єр-міністра Віктора Януковича, подумав: „А чому б і ні? Адже мусить хтось В. Януковичу сказати правду, дати добру пораду, сказати бодай щось таке: „Дорогий Вікторе Федоровичу, якщо ви й справді хоч трохи патріот України, мусите відмовитися

кандидувати в президенти, бо хто в світі поважатиме державу, що обирає собі президентом двічі судженого за кримінальні злочини?“

Ставши керівником виборчого штабу В. Януковича, Тарас герейшов у табір лукавого, де безсоромно послуговувалися державними важелями для власної користі, де цілі ешелони людей їхали з валізами відкріпних талонів, цинічно порушуючи виборчий закон. А якщо і це не рятувало ситуації, то уже після закриття виборчих дільниць було просто дописано провладному кандидату понад мільйон голосів. І хоч Верховний суд переконливо довів усі ці злочини (що само по собі є також безпрецедентним і свідчить про моральне очищення судової влади), юного Чорновола це не засоромило. Він вирішив подвоїти зусилля у досягненні перемоги свого покровителя – оголосив про підтримку тієї політичної платформи, яка задекларувала введення в Україні статусу другої державної мови, про введення подвійного громадянства, що я розцінюю як зраду національних інтересів і вірю, що таку оцінку цьому дав би і його покійний батько.

Пригадую, як теперішній Тарасів покровитель на зустрічі з президентом Росії після закінчення Олімпійських ігор з жалем відзначив на російському телебаченні, що якби Україна була в складі Росії, то за кількістю олімпійських медалей Росія була б на першому місці (приплюсувавши туди й українські). Це говорив голова Українського національного олімпійського комітету В. Янукович, чим, власне, поставив під сумнів саму доцільність Української державності. І цю людину Т. Чорновіл хотів бачити Президентом України.

Тараса не муляє сидіти на теледебатах поруч з українофобом Кичигінім чи глашатаєм за Советський Союз Наталкою Вітренко і опонувати „нашоукраїнцям“. Його чомусь не насторожує, що навколо Януковича гуртуються усі недруги Української державності. Зараз найвагомим аргументом Т. Чорновола на користь В. Януковича є те, що з нього ще може вийти національний провідник європейського масштабу. Тільки навіщо такі експерименти українському народові? Це надто дорога плата за науку навіть дуже здібного і перспективного олігарха. Україна уже втратила десять років на виховання одного малороса, який п'ять років не знав, що йому будувати і куди йти. І лиш на десятому році його осінило, що „Україна не Росія“. Але в українців він так і не побачив нації, аж поки той народ мільйонного голосу на майданах йому не заявив: „Кучму геть!“

Сьогодні з екрана телевізора В. Янукович висловився, що він продовжує справу В'ячеслава Чорновола. Який абсурд! Саме це й змусило мене взятися за перо – як колишнього соратника В'ячеслава Чорновола з дисидентського руху. Народ за цих три тижні став настільки просвітленим, що ніякі химери лукавого, навіть з посиленнями на авторитети, його уже не зіб'ють зі шляху. І лиш Тарас Чорновіл цих великих змін очищення не зауважив. Кожен вибирає собі друзів і дорогу сам. Хоч дуже сумнівно, чи на дорозі лукавого бувають друзі.

Микола Горбаль,
Народний депутат України

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Нью-Йорку

з великою радістю запрошує

своїх членів, жертводавців та цілу українську громаду

на торжественне

ПОСВЯЧЕННЯ НОВОГО БУДИНКУ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

в неділю, 6 лютого 2005 р.,
год. 2-га по пол.

222 схід 6-та вул., (між 2 і 3 аве.) в Нью-Йорку

За інформаціями просимо звертатися до Музею

302 Друга Аве., Нью-Йорк

тел.: (212) 228-0110 • факс (212) 228-1947

e-mail: info@ukrainianmuseum.org

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Концерт-бенефіс „Радість світу”

Оля Гарасименко-Олійник

ЛОС-АНДЖЕЛЕС, Каліфорнія. – 18 грудня 2004 року завдяки старанням Українського національного хору „Кобзар” і „Пасадіна комюніті оркестра” відбувся вечір колядок з усіх сторін світу під кличем „Радість світу”. Цей концерт-бенефіс був проведений на

допомогу сиротинцям в Україні.

У престижному театрі „Вілшер Ібел Тіейтер” найбільше враження на гостей справили помаранчеві стрічки на грудях кожного виконавця, як хору, так і оркестри. Таким чином українська громада символічно виявила солідарність з

Вейн Райнеке

Григорій Галик-Голутяк

Україною в її боротьбі за правду і демократичні вибори.

Концерт започатковано в'язанкою колядок композитора Ліроя Андерсона. Присутні вітали оркестру і диригента Вейна Райнеке. Ведуча Люба Кеске привітала присутніх, після чого хор „Кобзар” виконав коляду „Добрий вечір тобі”, аранжовану диригентом хору Григорієм Галик-Голутяком. Потім прозвучали коляди К. Стеценка, В. Ступницького, Д. Котка,

твори Гіяна Карла Меноті, М. Римського-Корсакова. Була нагода почути приємний баритон соліста Миколи Злиденного. Першу половину концерту оркестра закінчила твором Ліроя Андерсона.

Після перерви до програми була включена композиція Кальвіна Кастера. Бандуристка Оля Гарасименко-Олійник, яка, між іншим, дотепер є єдиною особою, котра виступала з американськими симфонічними оркестрами, чудово виконала чотири коляди (першу з них – композиції її чоловіка Юрія Олійника). Деякі слухачі вперше в житті почули приємний звук бандури. Далі хор і оркестра спільно виконали твори Г. Е. Генделя, Блейка, Грубера, Джана П. Вейда і Сергія Прокоф'єва. Вперше хор співав при супроводі симфонічної оркестри.

Під кінець концерту представник місцевої влади Майкл Антонович вручив диригентам Вейну Райнеке і Григорію Галик-Голутяку грамоти. Хор і оркестра виконали улюблений „Щедрик” М. Леонтовича.

Ідея концерту зродилася у планах диригента хору „Кобзар” Григорія Галика-Голутяка, який представив її Вейну Райнеке. Хор „Кобзар” придбав спонсорство Українським культурним осередком, а це прискіпило проведення концерту.

Багатьом довголітнім хористам пригадався виступ в цьому театрі 22 роки тому, коли хор „Кобзар” виступав з концертом, в програмі якого брали участь славний баритон Метрополітанської опери Павло Плішка і композитор та піаніст-віртуоз Вірко Балей.

Олександр Рівний,
Богдан Маланяк

Майкл Антонович вітає учасників концерту

„Рух Чикаго” колядує Україні

ЧИКАГО. – Товариство „Рух”, засноване в Чикаго в грудні 1989 році, за перші п'ять з половиною років своєї діяльності зібрало близько півмільйона доларів для допомоги Україні. На третіх загальних зборах учасники товариства вирішили змінити назву організації на „Рух допомоги незалежній Україні” („Рух Чикаго”).

В минулому році „Рух Чикаго” видав 12,191 долар на потреби Товариства „Українська мова”, школі на Полтавщині, понад 5 тисяч дол. на передплату тижневика „Слово Просвіти” для читачів України, Фондації „Україна-США”, журналові „Дзвіночок” та п'ять тисяч дол. для підтримки студентів-учасників „Помаранчевої революції” в Україні.

Впродовж всіх років „Рух Чикаго” влаштовує різдвяні концерти під гаслом „Колядуємо Україні”, в яких беруть участь хори та мистці міста. Координатором хорів попередні роки й цього року був Осип Литвиншин. Цього року колядування Товариства, яке очолює Іванна Горчинська, відбулося 16 січня в українській католицькій катедрі св. с. Миколая.

Ліда Ткачук – ведуча програмою концерту, привітала духовенство, всіх хористів та слухачів й представила Мар'ю Коломиєць-Яневську, колишнього працівника газети „The Ukrainian Weekly”, яка щойно приїхала з Києва з своїм чоловіком, працівником 5-го телебачення-

ного каналу. Владика Іннокентій прочитав молитву й подякував Богові за його опіку й турботи за український народ.

Присутні заспівали коляду „Бог Предвічний”, після якої виступили хор „Дзвіночок” учнів школи св. о. Миколая (диригент Іра Дичів), пластове новацтво (дир. Олена Попович), мішаний оновлений хор „Сурма” (дир. Зеноїд Модрицький), церкви св. Андрія (дир. Тарас Руденко), „Благовість” – хор св. Володимира і Ольги та ансамбль „Світанок” (дир. і керівник Олена Новик), хор СУМ-у ім. М. Павлушкова (дир. Володимир Попович), хор парафії св. Петра і Павла (дир. Юрій Цепинський), квартет „Жайвір” (кер. Володимир Дуда), мішаний хор християн євангельської віри (дир. Павло Дрофак та їхній чоловічий хор (дир. Павло Туз), чоловічий хор „Вертеп” (дир. Андрій Чуйко) та хор „Славу-та” катедр св. от. Миколая (дир. Вадим Дубовський). Колядування тривало понад три години. Присутні склали свої пожертви на потреби Товариства, підписали лист-привіт Вікторіві Ющенкові. Окрема подяка була висловлена Анні Прогній, яка безкоштовно, вже багато років, і цього року також, зробила комп'ютерний набір програмки і летючок. Увесь прибуток з коляди буде повністю переданий для допомоги Україні.

Ол. Сергієнко

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західна Україна; \$15 – Східна Україна

Телефонуйте безкоштовно:

1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські

Roxolana Money Service

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ	
\$100 - \$5	\$500 - \$25	\$900 - \$45
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• **Доставка \$10 за кожне замовлення**

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
„Родинний” з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,

гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
салати – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

Промова...

(Закінчення зі стор. 1)

країни. Дякую моїй мамі – Варварі Тимофіївній за любов і молитву, що вберегли мене. Прошу у неї вибачення за всі болі, які довелося витримати її материнському серцю, особливо у останні чотири місяці.

Дорогі друзі! Я гордий стояти разом з вами на цьому місці!

Два місяці тому на цей Майдан, на площі і вулиці по всій Україні вийшли мільйони людей. Наші брати і сестри, батьки і діти, друзі і сусіди стояли вдень і вночі, у сніг і мороз. Україна ловила кожний порух і кожне слово, сказане тут. Серце України билось на цьому місці. Вільні люди всього світу, наші співвітчизники, розкидані по далеких землях, стали пліч-о-пліч з нами. На Майдані Незалежності українці постали перед світом як сучасна українська нація.

Мужній опір розбудив наші душі. Всі ми відчули себе громадянами України. У нас прокинулися гідність, благородство і милосердя. Озброєний лише вірою і переконанням, народ здобув прекрасну мирну перемогу. Це перемога свободи над тиранією, права над беззаконням, майбутнього над минулим.

Переможцем став кожен громадянин України. Ми добилися чесних виборів і 26 грудня не розминулися зі своєю долею. Ми вільно обрали шлях, яким готові йти вперед і вгору. Наш вибір підготовлений усією нашою історією.

Ми обрали достаток, бо не може бідність принижувати землю, розорану хліборобським плугом.

Ми обрали справедливість, бо не може беззаконня стати нормою в державі, де тисячу років тому було укладено кодекс законів „Руська правда“.

Ми обрали свободу, бо не може тиранія панувати над спадкоємцями козацької республіки, де ще триста років тому була написана перша в світі Конституція.

Ми обрали незалежність. Бо ми є нащадками поколінь, які віками мріяли про Українську державу, здобували волю своїм потом і кров'ю. Українська держава відбулася, наш вибір це підтвердив. Наша перемога – це свято української державності.

У цей день згадаємо героїв, що полягли за перемогу: мучеників Освещених і ГУЛАГів, жертв Голодоморів, депортацій і Голокосту. Вони бачать нас і сьогодні, з небес, я переконаний, пишаться нами!

Ми зробили свій вибір, бо пам'ятаємо хто ми, чий діти й чий онуки. Не в минулому нам шукати відповідей на виклик майбутнього. Проте, ми завжди будемо берегти свої джерела. Тільки так залишимося самими собою. Тільки так завжди будемо переможцями!

Наш вибір породив високі сподівання. Вони справедливі. Вони абсолютні реальні. Для успіху у нас є все. Багатства нашої землі невичерпні. Таланти наших співвітчизників шанує увесь світ. Працею і волею ми досягнемо всього!

Я – президент всієї України. Мені відповідати за те, щоб працювали шахти Донбасу і Придніпров'я, порти Чорного моря і галицькі торговельні шляхи. Я зроблю все, щоб селяни на Слобожанщині і на Поділлі завжди був з хлібом. Багатство України – це багатство її регіонів. Присягаю його берегти і множити!

Ми, громадяни України, стали єдиною українською нацією. Нас не розділяти ні мовами, якими ми розмовляємо, ні вірами, які ми ісповідуємо, ні політичними поглядами, які ми обираємо. У нас одна українська доля. У нас одна українська гордість. Ми горді тим, що ми є українці!

Ми з вами вже зробили незворотний крок до демократії. Тільки демократія оберігає найцінніше для людини – її родину і дітей, мир і спокій, працю і достаток. Тільки в демократичній державі найвищими цінностями є людська гідність, свобода, рівність і солідарність. Тільки в демократичній Україні яскрава палітра мов, культур і поглядів стане багатством цієї країни.

Присягаю – кожен зможе вчити дитину мовою батьків. Кожен зможе молитися у своєму храмі. Усім буде гарантоване право на власну думку. Ми будемо чути один одного, бо у нас буде свобода слова і незалежна преса. Всі будуть рівними перед законом. Незалежний суд захистить права кожного. Я бачу Україну державою, керованою верховенством права.

Ми створимо демократичну владу –

чесну, професійну і обов'язково патріотичну. Стіна, яка відділяє посадовця від людей, буде зруйнована. Оновлена влада знатиме свій обов'язок, працюватиме для блага громадянина і країни. Бути і у владі, і в опозиції стане однаково почесним, якщо служиш своїй країні. Ми матимемо моральну владу, здатну об'єднати суспільство. Тільки в єдності і тільки в демократії ми вирішимо наші національні завдання. Ви на тисячах зустрічей говорили мені про це. Я виконаю вашу волю. Ви хочете мати роботу і гідну зарплату, вам гірко кидати сім'ю у пошуках роботи закордоном.

Ми створимо нові робочі місця. Кожен, хто хоче працювати, отримає роботу і гідну зарплату. Ніщо не обмежуватиме вашу ініціативу, бажання забезпечити достаток родинам. Буде підтриманий кожен, хто дає роботу іншому. Чесна праця буде в пошані.

Ми станемо заможною нацією.

Ви добиваєтесь справедливості.

Я все зроблю, щоб ніхто не залишився обділеним. Плоди економічного зростання стануть доступними всім. Ми йтимемо вперед, але не залишимо позаду тих, хто захворів, хто втомився на схилі літ. Уряд віддаватиме людям бюджет до останньої копійки. Постійно зростатимуть пенсії, допомоги, обсяги соціальних програм. Здоров'я людини, захист матері і дитини стануть найвищими пріоритетами роботи мого уряду. Ми станемо солідарною нацією.

Ви прагнете звільнитися від постійних поборів. Ви хочете жити і працювати чесно, легально отримувати зароблені гроші.

Ми знищимо систему корупції в країні, виведемо економіку з тіні. Податки будуть знижені, але платитимуть їх усі. Бізнес буде відділений від влади. Бюджет ні для кого не буде відкритою книжечкою. На державних посадах працюватимуть лише ті, у кого видатки відповідають задекларованим доходам.

Ми станемо чесною нацією.

Ви хочете бути господарями там, де живе. Ви не хочете, щоб за вас усе вирішували у високих кабінетах. Ми повернемо права місцевим громадам. Громада сама дасть лад вулиці, селу чи місту. Ви самі оберете собі керівника, самі заробите гроші і самі будете їх витратити. Ми будемо нацією самоврядних громад.

Ви вимагаєте захистити дітей від розтління, прагнете жити не хлібом єдиним. Ми захистимо наш духовний спадок. Разом з вами я буду невтомно доглядати сад української культури, берегти його древні і молоді дерева. Наше коріння не дасть вітрам історії погнати нас перекотиполем. Наша культура змусить світ побачити нашу неповторність. Ми будемо нацією високої культури!

Ми будемо сучасною нацією – у динамічному глобальному світі і станемо рівними серед рівних. Майбутнє України – найкраща освіта, висока наука, технології завтрашнього дня. Я зроблю все, щоб на повну силу запрацював інтелект нашої нації. Ми станемо першими і ми станемо найкращими! Українці посядуть гідне місце у спільноті народів. Україна не буде ні буфером, ні полем чийось змагань. Ми готові поважати інтереси інших держав. Але для мене, як і для вас, національні інтереси України є понад усе!

Ми добром і повагою вітаємо всіх наших сусідів і на Сході, і на Заході. Я буду все робити для розвитку стабільного співробітництва з усіма країнами. Україна стане надійним партнером у боротьбі зі старими і новими загрозами: тиранією, війною, бідністю, природними лихами і тероризмом. Спільний пошук шляхів до безпеки і процвітання – це і українська відповідальність. Ми готові до неї.

Наш шлях у майбутнє – це шлях, яким іде об'єднана Європа. Наш шлях з об'єднаною Європою. Ми з Європою належимо до однієї цивілізації, поділяємо її цінності. Історія, економічні перспективи, інтереси людей дають чітку відповідь, де нам шукати свою долю.

Наше місце в Європейському союзі, моя мета – Україна в об'єднаній Європі! В Європі – історичний шанс України розкрити свої можливості. Наша національна стратегія – йти до мети сміливо й наполегливо!

Європейські стандарти стануть нормою в соціальному житті, українській політиці. Кожен крок до Європи – це нові можливості для мільйонів українців! Ще недавно вступ до Європейського союзу дуже багатством здавався далекою перспективою, але вільні європейські народи не раз прискорювали час.

Символами швидких змін стали уламки Берлінської стіни, круглий стіл у Варшаві й наш Майдан у Києві!

Україна відкриває історію третього тисячоліття!

Шановні друзі, ми ставимо перед собою амбітні завдання, я до останньої своєї клітини переконаний, що незабаром вони перетворяться в славі діла. Я зроблю все, щоб українці, всі без винятку, повірили у свої сили, повірили у свою Україну, повірили у свою землю!

Ми вже довели, що вміємо й сміливо мріяти й наполегливо працювати. Ми готові до самопожертви і здатні добиватися успіху!

Ми починаємо нову сторінку української історії. Вона буде прекрасною! Вона розповідатиме про нашу єдність, нашу мужність, готовність підтримати один одного.

У нашій історії особливе місце належить цьому київському Майдану. Тут ми будемо множити свої сили і ділитися радістю. Цей Майдан – символ вільної нації, яка вірить у свої сили і творить своє майбутнє.

Над нами завжди сяятиме національний синьо-жовтий прапор, над нами мільйонами голосів завжди лунатиме Гімн України.

Все що задумано, шановні мої друзі і співвітчизники, збудеться! Вірте в Україну, любіть Україну, служіть Україні!

Слава вам кожному! Слава Господу Богу і слава Україні!

**Київ
23 січня 2005 р.**

Х. Ф.

Офіційна...

(Закінчення зі стор. 5)

чолі офіційної делегації США, представляти Президента Дж. Буша та американський народ. „Як сказав Вам у телефонічній розмові 21 січня Президент Дж. Буш, США хочуть зробити все можливе, щоб допомогти здійснити сподівання українського народу після всяких заколотів, через які Ви перейшли та котрі закінчилися Вашим прекрасним успіхом, перемогою у відкритих, вільних і справедливих виборах стати Президентом“ – сказав К. Павел.

Професор Мирон Куропась, довголітній активіст Республіканської партії і Почесний член Головного уряду УНСоюзу, був одним з членів офіційної американської делегації на інавгурації Президента України Віктора Ющенка. Повертаючись до Америки, професор М. Куропась мав нагоду в літаку розмовляти з секретарем Державного департаменту Коліном Павелем, який підкреслював, що В. Ющенко – особистість, яка справляє глибоке враження – таке, котре залишається назавжди, і що під час їхньої короткої зустрічі В. Ющенко, не послуговуючись жодними записами, чітко виклав складний і довгостроковий план цілей і дій. Секретар К. Павел, продовжував проф. М. Куропась, висловив певність, що ситуація в Україні буде по-

ліпшуватися і що США далі будуть послідовно підтримувати Україну. К. Павел висловив також стурбованість тією обставиною, що перед В. Ющенком стоять великі виклики, щоб здійснилися великі сподівання українського народу – в той час, як перед ним відкрите лише маленьке віконце можливостей.

„Моє враження, – сказав пророф. М. Куропась тижневикуві „Свобода“, – що США були добре освіджені щодо того, що діялося під час „помаранчевої революції“, і не тільки були постійно уважні, але спостерігали за кожним її кроком і підтримували справедливі народні протести. К. Павел підкреслював, що в один час він особливо турбувався – коли США одержали інформацію про небезпеку застосування збройної сили проти демонстрантів. Він сказав мені, що зателефонував просто до Л. Кучми, який напевне знав причину цього дзвінка, але колишній Президент не підняв трубки.

Ясним було, сказав проф. М. Куропась, що Колін Павел був задоволений можливістю своєю останню візиту на посаді секретаря Державного департаменту здійснити саме на інавгурацію Віктора Ющенка. „Я планував бути в Києві як приватний громадянин, і це була та подія, якої я не хотів оминати, – сказав мені К. Павел“, – заявив проф. М. Куропась.

Тепер є час, продовжував проф. М. Куропась, нашої громаді по-

спілкуватися з теперішнім урядом США і будувати з ним добрі взаємини, базуючись на подіях в Україні. Україна має величезну підтримку в цьому уряді, і нам треба зближатися до нього спокійно, об'єднано, надпартійно.

Від себе він додав: „Для сина українського емігранта ця поїздка, можливість бути на інавгурації Президента В. Ющенка – це один з найважливіших моментів мого життя. Я бачив на обличчях людей справжню Україну. Ту, за яку боровся мій батько, ту, за якою ми завжди тужили, ту, про яку ми завжди знали, що вона є – справедлива і щира. Коли Президент В. Ющенко говорив, в масі народу панувала тиша. То був дуже глибокий духовний і емоційний досвід. І радість можна було бачити серед народу, вона просто променіла з людських облич.

Я ніколи не забуду, як лімузини везли високопоставлених осіб, які залишали будинок парламенту і їхали на Майдан. Групи молодих людей, в дорозі пізнаючи прапорці дипломатів на автах, скандували назви країн: „Болгарія! Болгарія!“, „Польща! Польща!“. Деякі дипломати опускали вікна, віталися зі студентами, показуючи знак перемоги, що приносило ще більше радісних вигуків. Протягом їзди з гори можна було чути одноголосне „Слава Україні!“, „Слава навіки!“.

ХУДОЖНЄ СЛОВО

Вгору піднесім серця

Україно, Україно,
Скільки ж Ти зазнала бід,
Щоб добитись долі зміни –
Незалежності й свободи.
Повні тюрми й концтабори
Безневинніших людей,
Ріки крові, мертвих гори,
Серце рвалося з грудей.
Землю всі конфіскували,
Знівечив колгосп село
Люд горілкою залляли,
Щоб забув він біль і зло.
Куркулів позасиляли
У Сибір чи Казахстан,
Москалями край напхали,
Ката Сталіна це плян.
Також голод в Україні,
Цей смертельний геноцид,
Що при згадці ще й донині
Жах проймає на той вид.
Чорнобильське страшне горе,
Зачорнило весь наш край,
Атомом оті потвори,
Отруїли землю вкрай.
То була лиха руїна
Гірш монгольської орди
І здавалось, Україна
Не позбудеться біди.
Ні, її не заломили
Всі потуги вороженьків
Її славу відродили
Нові Хмелі й Дорошенки.
Ющенко став Президентом
Прийшла правда у життя,
Синьо-білі опоненти,
Опинилися без пуття.
Відтепер ми зовсім певно,
Стали вільними людьми
Тож вітаймо сильно й ревно
Волю повними грудьми!

Роман Барановський,
Січень 2005 р.

Нове число часопису „Однострій“

В „Свободі“ вже були повідомлення про український військово-історичний журнал „Однострій“, що видається з 1998 року в Рівному. Часопис виходить нерегулярно, в міру появи коштів у редакції. Побачило світ восьме його число (8-2004), в якому вміщено статті М. Чмири „Військові урядовці та адміністративні старшини армії УНР (1919 - 1922)“, С. Музичука і І. Марчука „Луцький вишкільний курінь“ (1941-1943)“, В. Манзуренка „Ген.-полк. Павло Шандрук та його нагороди“, Д. Веденєєва „До історії нагородної системи УПА“, Д. Адаменка „Угорська Червона армія. 1919“, ряд інших.

Невідому сторінку історії українського визвольного руху дослі-

джено в статті про Луцький вишкільний курінь, в якому під виглядом сільськогосподарської школи тривало навчання майбутніх вояків УПА, котрі усією школою перейшли до лісу. Одні з них загинули від рук німецьких окупантів, інші - в боях з радянськими каральними військами, деяких, як командира куреня Олександра Косаревича, стратила Служба безпеки ОУН, тільки окремі вижили. В статті наведено прізвища виявлених учасників цієї акції, подано цікаві світлини.

Адреса редакції „Однострою“:
Сергій Музичук, а/с 154, Рівне
33022 Ukraine. Тел.: (380-362) 617-422, (380-66) 780-2215. Електронна адреса: past@rzva.com.ua

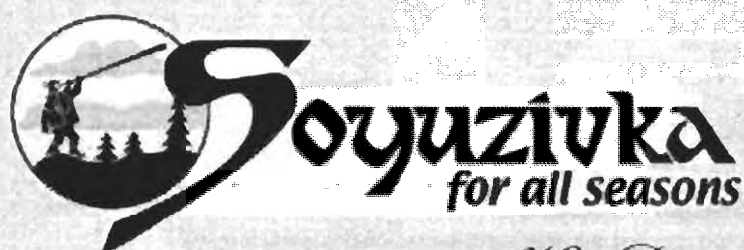
Л. Хм.

Книжечка для дітей – в пам'ять доброї подруги

Перед нами – чепурно видана книжечка для дітей у віршованій формі під назвою „Хатинка на ялинці“ пера Наталі Забіли, зі знаменитими ілюстраціями Едварда Козака. Перше її видання появилось в 1943 році у Кракові у „Українському видавництві“ та було вичерпане. Тепер пластунки з куреня „Перші стежі“ перевидали її у 5-тисячному накладі у видавництві „Родовід“ – в пам'ять своєї пластової подруги Оксани Панасюк-Комановської, яка народилася 9 березня 1934 року у Казахстані, була активною у пластовому племені „Перші стежі“ та в СВА і померла в цьому році. Оце друге видання майже цілком, у 4500 примірниках, буде роздане серед дітвори в Україні, а 500 примірників є до продажу в США за ціну 5 дол. за примірник. Замовляти можна у членок куреня „Перші стежі“.

О.К.

На День Валентина, 12 лютого 2005 р.,
смачна вечеря та чудова забава до звуків оркестру „Ashold Buk Trio“
Ціна 24.95 дол. плюс податки і чайові.
Початок о год. 6-ій веч.

Спеціальні ціни за кімнати: 60 дол. - звичайна; 70 дол. - люкс-кова.

you were one for me and that feeling has not
On this Valentine's Day I celebrate my love for
with you, expressing all of the wonderful feeling

Valentine's Dinner Menu –

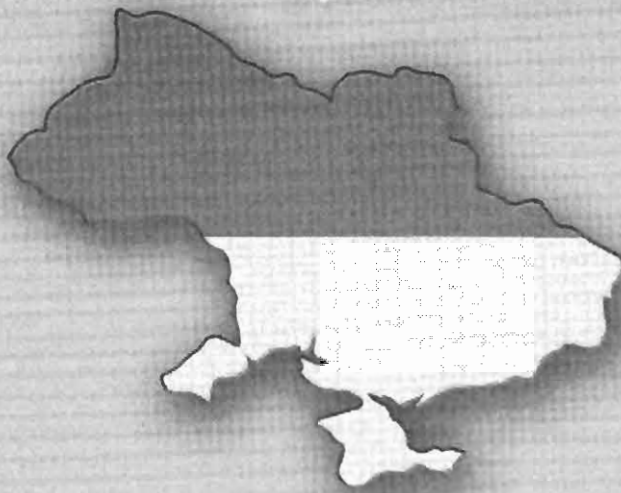
Shrimp Cocktail Appetizer or Mini Osso Bucco
Lobster bisque or Cream of wild mushrooms

Entrees –

Veal Medallions

Double Cut Pork Chop stuffed with pancetta, smoked oysters & Boursin cheese
Escalor (fish)

Pasta with L'angostines, scallops & lobster meat
Dessert – Frangelico Creme Brulee or Chocolate Mousse

НОВІ

НИЖЧІ РОЗЦІНКИ*

З деяких міст США**

Країна	Сума переказу	MoneyGram Розцінки*
Україна	\$0 - \$100	\$6.00
	\$100.01 - \$200	\$8.00
	\$200.01 - \$300	\$10.00
	\$300.01 +	4%

ГРОШІ ПРИБУВАЮТЬ ЗА 10 ХВИЛИН†

Безпечний, швидкий спосіб переказати гроші по всьому світу

*В додаток до оплат за переказ, конвертування в локальну валюту буде здійснене за курсом MoneyGram або агентів компанії. Розцінки за переказ дійсні тільки в окремих регіонах. **Оплати важні з New York City, Los Angeles, San Francisco, Sacramento-Stockton-Modesto. †Обслуговування здійснюється у часи роботи агентів. Money Gram ліцензовано надавати послуги переказу грошей Banking Department of the State of New York.

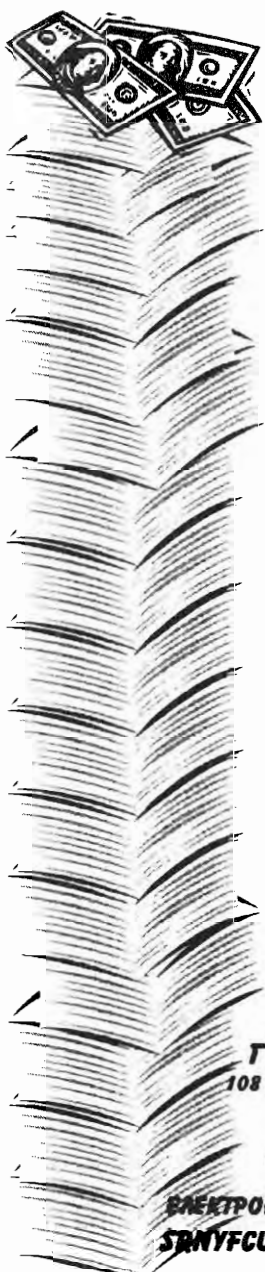
1-800-MONEYGRAM® www.moneygram.com

MoneyGram®

Міжнародний переказ грошей

© 2004 Travelers Express Company, Inc. All rights reserved.

У ФЕДЕРАЛЬНІЙ КРЕДИТОВІЙ КООПЕРАТИВІ САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ЗБУДУЙ СВОЇ ЗАОЩАДЖЕННЯ ЗА РАХУНОК ВИСОКИХ ВІДСОТКІВ!

**ПРОПОНУЄМО ВИСОКІ ВІДСОТКИ НА ОЩАДНОСТЯХ,
ЯКІ ДАЮТЬ ВАМ МОЖЛИВІСТЬ ЗБУДУВАТИ СВОЇ ЗАОЩАДЖЕННЯ СКОРІШЕ.**

- **ОЩАДНИСТЕВІ РАХУНКИ**
- **ЧЕКОВІ РАХУНКИ**
- **ІРА РАХУНКИ**
- **СЕРТИФІКАТИ РІЗНОГО ТЕРМІНУ**

**НЕЗАЛЕЖНО ЯКИЙ ВИД ЗАОЩАДЖЕНЬ ВИ ВИБЕРЕТЕ, ВИ ОТРИМАЄТЕ ВИСОКІ ВІДСОТКИ, ПЛЮС
ПЕРСОНАЛЬНУ ТА КОНФІДЕНЦІЙНУ ОБСЛУГУ.**

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ДО НАС СЬОГОДНІ НА:

(212) 473-7310

ГОЛОВНЕ БЮРО:
108 SECOND AVE NEW YORK
NY10003
TEL: 212 473-7310
FAX: 212 473-3251

ФІЛІА В КЕРТОНКСОНІ:
6325 ROUTE 209 KERTONKSON, NY12446
TEL: 845-626-2938
FAX: 845 626-8636

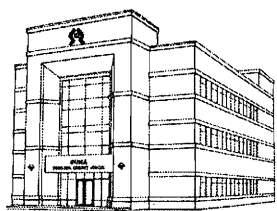
ФІЛІА В ЮНІОНДЕЙЛ:
226 UNIONDALE AVE, UNIONDALE NY 11553
TEL: 516 565-2393
FAX: 516 565-2097

ФІЛІА В АСТОРІІ:
32-01 31ST AVE ASTORIA NY 11106
TEL: 718 626-0506
FAX: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
SRNYFCU@AOL.COM

ІНТЕРНЕТ:
WWW.SELFRELIANCENY.ORG

ПОЗА НЬЮ ЙОРКОМ ДЗВОНІТЬ БЕЗКОШТОВНО:
1-888-SELFREL

SUMA (Yonkers)
FEDERAL CREDIT UNION
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА СУМА

40 Years of Service to Our Members and Ukrainian Community

40 Років на службі членству і громаді

- Додаткові години урядування
- Обслуговуємо від 8:30 ранку до 8 год. веч.
- Вікно- каса (Drive Thru) при головному бюроі
- АТМ 24 години, 7 днів (при головному бюроі)
- Зберігальні скриньки (save deposit boxes)
 - Visa кредитна картка лише 9%
 - Нові позички
- Позички на землю (Vacant Land Loans)
- Позички на будову (Construction Loans)

Високопрофесійні працівники нашої кредитівки радо допоможуть поклагодити Ваші фінансові справи. Ставайте членами Кредитівки СУМА і скористайте із наших найкращих умов.

Головне бюро
Main Office

125 Corporate Blvd
 Yonkers, NY 10701-6841

- Tel: (914) 220-4900 Fax: (914) 220-4090
- E-mail address: SUMAYONFCU@AOL.com
- 1-888-644-SUMA

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch

301 Palisade Ave
 Yonkers, NY 10703
 Tel: 914-220-4900

Філія в Спрінг Валі
Spring Valley Branch

16 Twin Ave
 Spring Valley, NY 10977
 Tel: 845-356-0087

Філія в Стемфорді
Stamford Branch

39 Clovelly Road
 Stamford, CT 06902
 Tel: 203-696-0498

РЕКЛЯМА – ЦЕ КЛЮЧ ДО УСПІХУ!

ВІДДІЛ ОГОЛОШЕНЬ І РЕКЛЯМИ

Tel.: (973) 292-9800 дод. 3040

Fax: (973) 644-9510 • E-mail: svoboda@att.net

Поштою: Svoboda, 2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054

ADVERTISING DEPARTMENT

ЗМІНА АДРЕСИ

- ☐ „Свобода“ ☐ „The Ukrainian Weekly“

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС)

Ім'я і прізвище

Адреса

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище

Адреса

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити \$1.00
 ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

• РОЗШУКИ •

Розшукуємо сім'ю **БІЛОУСА ОЛЕКСІЯ**
АНТОНОВИЧА, нар. приблизно 1911 р.
 в селі Тарасовичі, Київської обл., Ви-
 ще-Дубечанського району. Розшукують
 діти його брата (Білоус Максим Антоно-
 вич, помер в 1992 р.), Білоус Анатолій
 Максимович і Білоус Софія Петрівна.

Писати на адресу: **Білоус Анатолій**
Максимович, 02002 м. Київ,
 вул. Микільсько-Слобідська 4, кв. 212.
 Тел.: 8 050 331-3259

НА ПРОДАЖ

смереки в ціні
 10 – 20 дол.

Просимо телефонувати на число:
(732) 356-6792

Відеокасету

„ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЯ“
 можна замовити за адресою:

Petro Vashchuk, 10387 Valley Forge Dr.,
 Apt. 212, Parma Hts., OH 44130

(440) 885-2272, (216) 323-2605
 e-mail: kozakpetro@yahoo.com

Ціна – 25 дол. з пересилкою.

YURI
INTERNATIONAL
 TRADE, TRAVEL, PARCEL SERVICE

Пакунки, авіаквитки, доляри, харчі, бандеролі, візи з Америки і Канади до:
 України, Росії, Білорусі, Молдови, Балтії, Польщі, Середньої Азії та Кавказу

- Запрошення до Америки, візи в Україну, продовження віз в Америці
- Відвозимо і зустрічаємо на летовищах Львова, Києва, Москви, Торонто і Нью-Йорку
- Допомогаємо поклагодити еміграційні справи з „Green Card“
- Відправляємо пакунки з України до Америки і Канади

Відбираємо пакунки з кожного дому в Америці
 Відеотрансфер PAL/SECAM – NTSC

Дзвінки в **Україну 14¢ за хвилину • Москва 4¢ за хвилину**

4166 Union RD., Cheektowaga, NY 14225

(716) 630-0130 • Fax: (716) 630-0133

E-mail: Yuriinter@hotmail.com

Web-Site: www.yuriinter.com

ПАЧКИ В
УКРАЇНУ
DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну
 та з України, зробити візи до України.

До вибору 99 візців хусток!

Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ

688 Sanford Ave

Tel.: (973) 373-8783

(888) 336-4776

CLIFTON, NJ

565 Clifton Ave

Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA

1801 Cottman Ave

Tel.: (215) 728-6040

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. **(908) 925-0717**
 Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ

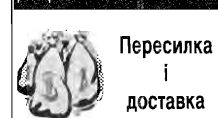
мінімум
 10 фунтів

ЛІТАКОМ

2-3 тижні
 мін.
 10 фунтів

ДОЛЯРИ

Пересилка
 і
 доставка

ЕЛЕКТРОНІКА

220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.

Відправляємо і поклагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
 Естонії, Литви, Латвії, Словакії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА
ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Прощаємо великого приятеля Пласту

ЛОС-АНДЖЕЛЕС, Каліф. – Прийшла болісна вістка, що відійшов від нас в далекий світ св. п. Михайло Савицький, приятель, друг пластунів, відданий опікун – добродій і працівник пластової оселі „Вовча Тропа”. Для нього всі турботи „Вовчої Тропи”, радісні й менш радісні, були невід’ємною частиною в його житті. Його три сини і внуки були пластунами.

Завдяки йому пластова оселя „ВовчаТропа” мала сумлінних працівників. Я була кількаразово членом проводу пластових таборів „Вовчої Тропи”, і всі ми його шанували й любили. Він мав спокійну й веселу вдачу, мішок жартів й людське ставлення до нас, учасників таборів і працівників оселі.

Ми дякуємо йому й сумуємо за ним – всі пластуни, й зокрема прихильники ньюйоркської округи, включаючи Пластову станицю, Пласт-прият, Пластову фундацію і батьків. Всі ми тужимо за людиною, яка вклала багато серця й праці в наш Пласт. На стежках „Вовчої тропи” ми зустрічали його роками щодня з обличчям турботи про успіхи нашої молоді.

М. Савицький відійшов від нас, як була глибока осінь, що приносить сум, тугу й повертає нас часто до тих людей, які не були пластунами, але були з нами.

За учасників таборів на „Вовчій Тропі” – пл. сен. **Ніна Самокіш**

Микола Рогач

(23 жовтня 1920 – 18 жовтня 2004)

В одній з лікарень південно-західної Фльориди помер несподівано 18 жовтня, дослівно кілька днів перед 84-річчям, колишній воїн 1-ої Української Дивізії УНА Микола Рогач.

Народився Микола 23 жовтня 1920 р. в прекрасному лемківському селі Лісько. Був він наймолодшою дитиною Стефана і Ксені Рогачів. Вже в юнацькому віці був активний в різних товариствах і організаціях, в тому числі в Товаристві „Просвіта” і в кооперативі, а згодом співпрацював з українським націоналістичним рухом, якому залишився вірним ціле своє життя.

На клич „Хто живий... вставай боронити Рідний Край” вступає до Дивізії. По закінченні війни він, як і переважна більшість дивізійників, опинився в таборах полонених в Італії, а відтак в Англії, де згодом знайомиться з українкою Евою і з нею одружується в Тотмордені, повіт Йорк, в 1949 році.

По переїзді на північноамериканський континент замешкав в Бостоні, де, як всі свідомі колишні дивізійники, крім щоденної праці, щоб заробити „на хліб насущний”, він включається в суспільно-громадське і церковне життя. Стає членом відділу Українського Конгресового Комітету, Українського Народного Союзу, Українського Громадянського Клубу, головою якого був кілька каденцій, Патріархального Товариства й ін. По переході на пенсію переїхав жити в м. Норт-Порт, де був активним членом суспільно-громадських організацій і місцевої української католицької парафії Собору Входу в Храм Пресвятої Богородиці.

Похоронні відправи, тобто Панахиду в похоронному заведенні Фарлі в п’ятницю, 22 жовтня, і заупокійну Св. Літургію в суботу, 23 жовтня, відслужили о. Северин Ковалишин, парох, і о. мітрат архипротопресвітер Володимир Волощук, парох-емерит, кол. воїн 1-ої УД УНА. Після Панахиди по-

кійного прощали голова місцевого відділу УККА Дарія Томашовська і Атанас Кобрин, який прощав від імені побратимів-дивізійників, а також прочитав прощального листа від Стефана Гавриша, свата покійного, який не міг особисто приїхати на похорон. Побратими-дивізійники й інші присутні ветерани прощали покійного останнім вояцьким салютом і співом „Видиш, брате мій...”, і провозжали його покриту українським національним прапором домовину з похоронного заведення до церкви, а відтак до місця поховання на цвинтарі в сусідньому місті Веніс, Фльорида.

Покійний Микола залишив у глибокому смутку дружину Еву, сина Стефана з дружиною Христіною, дочку Дарку Гавриш з мужем Ганзом, внучку Алексу Гавриш, чотирьох внуків: Адама, Михайла, Павла і сержанта Американського Корпусу Морської Піхоти (United States Marine Corps) Стефана мол. з дружиною Тіфані, свата Стефана Гавриша з родиною, і нашу норпортську громаду.

Під час тризни пані Ева дякувала побратимам покійного за службу в похороні, а також священникам і всім присутнім. В пам’ять покійного присутні на тризні склали 540 дол. Згідно з волею вдови Еви Рогач, пожертви будуть вислані на Український Конгресовий Комітет – 270 дол, і на Братство Охорони Воєнних Могил „Броди-Лев” в Нью-Йорку – 270 дол. Жертвували: С. і П. Башуцькі, Е. Богдан, А. і С. Богданів, М. і Л. Василишин, Н. Возний, Г. і Д. Гавриш, В. Гапачило, Г. і С. Гарбар, А. Гарвас, Е. Голуб, Я. і О. Горбачевські, М. Грам’як, Г. Грант, Й. Данчук, М. Загурські, К. Качмарська, К. і А. Кобрин, М. Корда, І. Лучканич, О. Мельник, Т. Музика, І. Пантелюк, Е. Рогач, С. і Х. Рогач, О. Тимочко, Е. і Д. Томашовські, І. і М. Цебрій, і Е. Южин.

Атанас Т. Кобрин

Ділимося сумною вісткою з друзями і знайомими, що з волі Всевишнього відійшов у вічність на 83-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО ПАВЛІЧКО

нар. 7 березня 1921 р. в Трускавці, Україна.

ПАНАХИДА відбулася в п’ятницю, 28 січня 2005 р. о год. 7-й веч в похоронному заведенні Farley Funeral Home, North Port, FL.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 29 січня о год. 10-й ранку в Соборі Введення в Храм Пресвятої Богородиці, в Норт Порт, Фл.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – СТЕФАНІЯ

сини – БОГДАН

– МАРКО з дружиною ІРЕНЮЮ

внуки – МИКОЛА і ЛЯРИСА

та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Вічна Йому пам’ять!

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

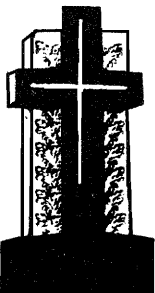
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ’ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ’ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytvyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(908) 964-4222

(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

За мову і зміст
посмертних оголошень і подяк
редакція не відповідає

У великому смутку повідомляємо, що 24 січня 2005 р. відійшла від нас у Божу вічність на 80-му році життя наша найдорожча і незабутня
МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і СЕСТРА

бл. п.

АННА ВІШКА

нар. 3 жовтня 1924 р. в с. Крупівник, Калуський р-н.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 27 січня 2005 р. в українській католицькій церкві свв. Петра і Павла в Джерзі Сіті, Н.Дж., а відтак на українському цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Горем прибиті:

- доньки – МАРІЙКА ЛУЦЬКА
- ОЛЬГА КОБЕР з чоловіком АРТ
- внуки – ІВАН ЛУЦЬКИЙ з дружиною ДЖАНЕТ і дітьми
- ХРИСТИНА БАЗИЛЕВСЬКА з чоловіком БОГДАНом
- АНДРІЙ КОБЕР
- правнучки – НУСЯ БАЗИЛЕВСЬКА
- ЛОРЕН ЛУЦЬКА
- сестра – ПАРАНЯ ГАВРИЛЮК з родиною
- та ближча і дальша родина

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів на могилу Покійної можна складати пожертви на Фонд Допомоги Дітям Чорнобіля
CCRF, 272 Old Short Hills Rd., Short Hills, NJ 07078.
Tel.: (201) 376-4988

Ділимося сумною вісткою, що 20 січня 2005 р. відійшла у вічність найдорожча
МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ЕВГЕНІЯ ХАРЧЕНКО

(з дому ЯРОШЕВИЧ)

нар. 12 березня 1922 р. в Перемишлі.

Покійна багато років була медсестрою на Пластовій оселі, мисткиня української кераміки, вишивок і писанок, активна у громадському житті, член Союзу Українок в Джерзі Сіті.

ПАНАХИДА відбулася у вівторок, 25 січня 2005 р., о год. 6-й веч. в похоронному заведенні „Gray-Parker“ Port Jervis, NY.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у середу, 26 січня 2005 р., о год. 9-й ранку в церкві св. Володимира в Глен Спей, Н.Й., а опісля на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишені в глибокому смутку:

- діти з родинами – ВОЛОДИМИР, СТЕФА і ЛІДА
- внуки – РОМАН, ЛАРА, ЕЛІЗАБЕТ і ДЖОЗЕФ
- правнуки – МИШЕЛ, СИНДІ і ФРЕНКІ
- та ближча і дальша родина в Польщі.

Вічна їй пам'ять!

Бажаючих вшанувати пам'ять Покійної родина просить підтримати Пластовий табір „Вовча Тропа“.

У 12-ту ЗАВЖДИ ПАМ'ЯТНУ РІЧНИЦЮ відходу у Божу вічність дорогого
ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, ДІДУСЯ, ВУЙКА, ТЕСТЯ і СВАТА

св. п.

ЕВГЕНА ЛУЦЬКОГО

буде відслужена

БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ з ПАНАХИДОЮ

в церкві св. Юра, в Нью-Йорку 26 січня 2005 р., о год. 8:30 ранку.

Про молитви за душу Покійного просять дружина ОКСАНА з дітьми і внуками.

Надійшла сумна вістка, що 3 січня 2005 р. після тяжкої хвороби передчасно відійшла з життя

бл. п.

СВІТЛАНА ГРАБОВСЬКА-ЧОЛГАН

науковий співробітник УВАН.

Осиротілій родині складаємо щирі співчуття.

Управа УВАН

Другого лютого 2005 р. минає перша річниця відходу у вічність нашої найдорожчої
МАМИ, БАБЦІ, СЕСТРИ і ТЕТІ

св. п.

АННИ ЖУК

Глибоко сумують:

- донька – ОЛЯ ТЕСТА з чоловіком РИЧАРДОМ
- внучки – АННА
- ЛАРИСА
- АДРІЯНА
- племінниця – АННА КАРПЕНКО
- сестра – ЛЕНА з родиною в Україні
- ближча і дальша родина в Україні.

Опечалена родина просить згадати Покійну у своїх молитвах.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 15 січня 2005 р. відійшов у вічність наш найдорожчий
СИН, ТАТО, БРАТ, ВУЙКО

бл. п.

ВЛОДКО РОГОВСЬКИЙ

нар. 28 липня 1947 р. у Німеччині.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА відбулася у суботу, 22 січня 2005 р. в українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку.

У глибокому смутку залишилися:

- батько – ВОЛОДИМИР
- донька – АМАНДА
- сестри – ХРИСТИНА КОХАН з чоловіком ЯРЕМОЮ та дітьми АДРІЯНОМ, ДІЯНОЮ і МАРКОМ
- АДРІЯНА КИЗИК

ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна йому пам'ять!

Родина просить в пам'ять Покійного складати пожертви на Memorial Sloan Kettering Cancer Center, та висилати на адресу:
Christine Kochan, 17 Woodshire Terr., Towaco, NJ 07082.

У безмежному жалю ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 3 січня 2005 р. на 50-му році життя відійшла від нас наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, ДОНЯ і СЕСТРА

бл. п.

НАТАЛКА-МАРІЯ КОВЧ-ЛЕВИЦЬКА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 7 січня 2005 р. в українській католицькій церкві Матері Божої Неустаючої Помочі, Dearborn Hights, MI.

З неописаним болем залишені:

чоловік – КРЕГ
син – СТЕФАН
доні – КАТРУСЯ
– ДІЯНА
батьки – РОМАН і СЛАВА КОВЧ
брати – ЮРІЙ
– РОМАН, мол.

Для нас наше Сонечко не буде більше світити.

Вічна Їй пам'ять!

Шануючи пам'ять Наталочки, родина просить скласти пожертви для „Дітей Чорнобиля“ i „brain tumor research“.

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що в четвер, 13 січня 2005 р., несподівано відійшов у вічність на 94-му році життя, наш найдорожчий
ТАТО, ДІДО і БРАТ

бл. п.

ВАСИЛЬ ФЕДОРОВИЧ

нар. 25 грудня 1911 р. в Вишенці Великій

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в Свято-Миколаївській Українській Католицькій Церкві в Торонто, Канада. Тіло поховано на цвинтарі Park Lawn, Торонто.

Залишені у глибокому смутку:

сини – РОМАН з дружиною ХРИСТЕЮ
– ОРЕСТ з дружиною ЛЕСЕЮ
– ЗЕНОН з дружиною ЛІОНОЮ
внуки – МАРКО, ТАНЯ, ДАНИЛКО, РОМКО, ДАРКА,
АДРІЯНА, АЛЕКСАНДЕР
сестра – КАТЕРИНА ПРОЦЬ з родиною
брат – ОЛЕКСА з родиною
та ближча і дальша родина в Канаді, Америці і в Україні.

Вічна Йому Пам'ять!

Замість квітів на могилу пок. Василя можна скласти пожертви на Фундацію Ім. О. Ольжича:
The Olzhych Foundation, 464 Symington Ave., Toronto ON M6N 2W5
або на організацію ПЛАСТ:
PLAST, 2199 Bloor St. W., Toronto, ON M6S 1N2

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 12 січня 2005 р. по короткій недужі, в полудневих годинах, відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

ВАСИЛЬ МОКЕЙ

нар. 1 серпня 1919 р. в селі Зубраче, пов. Лісько, Лемківщина.

ПАРАСТАС був відправлений 14 січня 2005 р. в похоронному заведенні Parker Bros. Memorial у Вотервліт, Н. Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 15 січня 2005 р. в українській католицькій церкві св. о. Миколая у Вотервліт, а відтак на парохіяльній цвинтарі св. Миколая.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – ДАРІЯ
син – ВАСИЛЬ з дружиною МАРЛІН
внуки – СТЕФАН
– МИКОЛАЙ
братова – МАРІЯ МОКЕЙ
ближча і дальша родина в Америці, Польщі й Україні.

Вічна Йому пам'ять!

В пам'ять покійного Василя замість квітів бажаючих просимо скласти на фонд ремонту церкви св. Миколая.

Ділимося болючою вісткою, що в середу, 12 січня 2005 р. відійшов від нас у вічність наш найдорожчий
СИН, ТАТО, ДІДО і БРАТ

бл. п.

РОМАН ГУДА

нар. 30 квітня 1946 р.

ПАРАСТАС відбувся в неділю, 16 січня в похоронному заведенні Quinn в Асторії, Н.Й. Відправили отці з церкви Чесного Хреста в Асторії, Н.Й. парох о. Максим Кобасюк і настоятель о. Христофор Войтина, з участю друзів, приятелів і численної громади Асторії.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, о год. 9:30 ранку в церкві Чесного Хреста в Асторії, а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

У глибокому смутку залишені:

мама – СТЕФАНІЯ
дочки – ХРИСТЯ з мужем CLERO DIMEN
– КАТРУСЯ
– ГАЛЯ
брат – ОРЕСТ з дружиною РОЗЕН та донями АНДРЕЄЮ,
ЛАРИСОЮ та ІВАННОЮ
внучка – АШЛІ
ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Дякуємо о. Христофорові Войтині, що допоміг нам у влаштуванні похорону, о. парохів Максимові Кобаснюку за служіння Служби Божої.

Родина ГУДА

Ділимося болючою вісткою, що 18 жовтня 2004 р. відійшов від нас у вічність на 84 році життя наш найдорожчий і незабутній МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.

МИКОЛА РОГАЧ

нар. в селі Лісько на Лемківщині і вже в молодому віці був активним в різних товариствах і організаціях, а головне був членом ОУН і воїном Української Дивізії Галичина.

ПОХОРОННУ ВІДПРАВУ і ПАНАХИДУ відслужено в п'ятницю, 22 жовтня 2004 р., а заупокійну св. Літургію відслужили 23 жовтня о. Северин Ковалишин і о. митрат Архипропресвітер Володимир Волощук, парох емерит у місцевій парафії собору Входу в Храм Пресвятої Богородиці. Після цього домовину відпроваджено до місця похоронення у Веніс Меморіал Гарденс у Веніс, Фла.

Залишив у глибокому смутку:

дружину – ЕВУ
сина – СТЕФАНА з дружиною ХРИСТИНОЮ і 4-ох внуків:
АДАМА, МИХАЙЛА, ПАВЛА і СТЕФАНА
з дружиною ТІФАНИ
дочку – ДАРКУ з чоловіком ГАНСОМ і дочкою АЛЕКСОЮ
свата – СТЕФАНА ГАВРИША з родиною
й нортпортську громаду.

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЛОНГІН СТАРУХ
Професійний продавець
забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail: lvstaruch@aol.com

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OXSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-0800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKRYS@YAHOO.COM

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220
ECONOMY AIRFARES
Львів/Одеса
450 дол. + tax (round trip)
320 дол. + tax (one way)
Київ
549 дол. + tax (round trip)
375 дол. + tax (one way)
Restrictions Apply

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забава, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

16.9¢/min
CALL UKRAINE
Great domestic rates.
Great rates to the rest of the world
- any day, any time, direct dial.
We also offer prepaid Phone Cards:
calls to Ukraine from 7.6¢/min.
1-800-443-0445
LOPOST
WWW.LOPOST.COM

**ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК
РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ –
ВИБЕРІТЬ „СВОБОДУ“
НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ
ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ**
Передплата на рік лише 55
дол.

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
• книжки (в твердій і м'якій оправі)
• журнали (з експедицією, або без)
• канцелярські друки
• весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)
**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!**
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983
• Серйозні персональні пошкодження
• Купно, продаж нерухомостей
(Real Estate and coop-closings)
• Репрезентування комерційної
діяльності
• Securities arbitration
• Розводи
• Заповіти-офіційні завірення
157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА
1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.
Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.
ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413
ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411
TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

KARPATY
Export • **СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА** • Import Ltd.
FAST GUARANTEED DELIVERY
KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189
в Торонто (416) 761-9105
e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ ПРОДУКТОВІ НАБОРИ ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

**НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україні, Польщу та інші держави**

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ

**ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ**

**НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ**

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!